

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

I. Kobro
Slegten Kobro

SLEGTEN KOBRO

VED

I. KOBRO
SANITETSKAPTEIN

TRYKT SOM MANUSKRIFT

KRISTIANIA
KIRSTES BOKTRYKKERI
1921

SLEGTEN KOBRO

SLEGTEN KOBRO

VED

I. KOBRO

SANITETSKAPTEIN

TRYKT SOM MANUSKRIFT

KRISTIANIA

KIRSTES BOKTRYKKERI

1921

FORORD

Denne slegtsbok er utarbeidet paa grundlag av de optegnelser, som i tidens løp er gjort av mig, supplert med opplysninger fra forskjellige av slekten. Desværre findes der ikke sikre meddelelser om de ældste, og det har ikke lyktes mig at skaffe frem noget væsentlig nyt, som kan supplere, hvad der før kjendes. Men slekten er nu i tidens løp blit saapas stor, at det kan ha sin interesse at se samlet det, vi vet om dens mange medlemmer. Bokens hensigt er derfor at tjene som en familieoptegnelse, forat de yngre ikke skal glemme de ældre slegtsled, men i nutid og fremtid ogsaa erindre fortiden.

Kristiania i december 1921.

I. KOBRO.

Om slegtens oprindelse har man ikke sikre oplysninger. I Bohuslen mellem Uddevalla og Wenersborg er der et pas „Kobro“, hvor der var en træfning 29. august 1677 under „Gyldenløvefeiden“ (1675–1679); enkelte har formodet, at slegten skulde stamme fra dette sted. Andre har derimot ment, at den norske slegt er indvandret fra Tyskland; ti navnet skal endnu findes der — likesom forøvrig ogsaa i Rusland (Petrograd og Libau). Der findes et tinfat (som nu eies av direktør H. K. Borchgrevink, Kristiania) — 332 mm. i diameter, 75 mm. i højde — med inskription: „Ernst Kobro, 1787“ langs den ophøiede kant; det skal være kommet fra Holland. I Vestre Toten er der en gaard, hvis navn er „Kubberudbakken“ (uttales „Ku’brubakken“). I O. Rygh: Norske gaardnavne staar: „Skal i bygden ogsaa skrives Kobrobakken.“ Dette er vistnok rigtig; ti i april 1921 blev en dødsanmeldelse levert til Kristiania skifteret av Nils Kobrobakken fra Vestre Toten.

Den ældste som kjendes, er:

I. HINRICH COBRO. Han var underkonduktør (verksbas) ved fortifikationen i Kjøbenhavn 1689–1692. For om mulig at finde noget om ham er foretaget nøiagtige undersøkelser i det danske riksarkiv, det danske kancelli, Sjællands landsarkiv m. v., men alt uten resultat. Mulig er det, at han er far til de to nedennævnte brødre Henrich og Gregorius K., og at han paa sine gamle dager er flyttet til Bergen (omkr. 1692; ti i dette aar er hans navn strøket i den danske militære protokol og en anden person indført istedenfor) for at bo hos en av sønnerne. I kirkebok for Nykirken menighet i Bergen findes følgende:

1712. 12. Febr. Cobrois Fader begravet i Nykirckegaarden med de toe mindste Klocker og Liigprædicken.

Sønnen (Henrich eller Gregorius) har i den lille by været saa godt kjendt, at det formentlig blev anset for nok at karakterisere den avdøde med betegnelsen „Cobrois Fader“.

Navnet er, som det vil sees, skrevet med C; men allerede i næste slegtled er Kobro blit brukt, hvilket fremgaar av nedennævnte uddrag av skifteprotokol m. v., og denne skrivemaate er altid senere fastholdt.

2. II, 1. Henrich K., † i Bergen 1742 (reg. 3. april, begravet N. K. 9. april, skifte 18. april), visiteur ved Bergens toldbod.

* Anna Margrethe (Mary) Lillienskiold, † 1737 (begr. 29. juli, skifte 17. septbr.), d. av lagmand i Bergen, senere amtmand i Finmarken og derefter i Romsdal Hans Lillienskiold († i Kjøbenhavn 12. januar 1703) og Marie Lene Lem (f. i Bergen 1655). (I enkelte eksemplarer av den skrevne stamtavle er anført, at hun var datter av oberstløjtnant Peder Montagne L. (f. 1666 eller 1667, † 1725, eier av Handel i Fjelberg) og Abel Cathrine Hjort; men han var hendes bror — jfr. Stamtavle over familien L. av E. A. Thomle i Pers.hist. tidsskr. 2. bind 1881, s. 228). — Ingen barn.

„Henrik Kobro (formodentlig Handelsmand), logerende i 1698 hos Peder Pedersen ved Bryggen (i Skien), havde en Sag for Bythinget der med Anders Andersen om Fede- og Fiskevarer, som — ifølge Konossement og Bodmeribrev — var Denne leverede, til Beløb 241 Rd. 84 S. Anders Madsen indankede Byfogdens Dom af 22. August 1698 til Raadstureten, der imidlertid under 17. Novbr. s. A. stadfæstede Byfogdens Dom og tilpligtede Anders Madsen at udrede til Kobro de paastevnede 241 Rd. 84 S. + 8 Rd. i Omkostninger.“

(Skiens Raadstuprotokol for 1692—1700, fol. 158 a og 160).

Utskrift av Bergens skifteprotokol B. nr. 3, 1737—1748, fol. 256 b.

No. 841. Anno 1743 dend 19de November blev given beskreven, men d. 18de April 1742 er af Skifteforvalteren Borgermæster Henrich Madsen Formann, Albert Christian Dass Byefoged og mig Hans Geelmuyden Raadstue-Skriver foretaget Skifte efter afgangen Henrich Kobro, hvis Arving her paa Stæden skal være een Broder nafnl.: Gregorius Kobro myndig og her i Byen boende, Ellers blev berettet, at dend Salig Mand endnu har haft tvende halv Brødre og een Søster, som har opholdt sig i Danmarck, men om de endnu leve eller ere døde eller og haver Børn efter sig vidstes ikke; dend her boed og de fraværendes Arvinger sadte Tilsjunsmand Sr. Johan Stoltz var nærværende.

Boens Formue er	
Løsøret ved Auktion udbragt til	206.2.8
Huset til den Summa	461.0.0
	<hr/>
Summa Summarum =	667.2.8
Summa Summarum Boens Gield	641.1.0
	<hr/>

hvilke maa fradrages Boens Formue
667 Rd. 2 Mk. 8 Sk. da bliver endda af
samme i Behold. 26.1.8

Som tillægges Mads Lydersen for hans her i Boed havende Fordring, neml.: for = 3 aar hand har tient den Salig Mand ved hans Forretninger. Og saaledes bliver ej noget i dette Boe at Arve. —

II, 2. Gregorius K., f. i Kjøbenhavn 1669, † i Bergen 1748 (begr. 3. K. K. 22. juli, sk. 10. oktbr.). Han kom fra Kjøbenhavn til Bergen og tok borgerskap som kjøbmand 28. novbr. 1698, var i 1709 korporal ved Jacob Philips¹ kompani (o: av borgervæbningen). Ved den store brand 19. mai 1702 „mistede han et meget skjønt hus og pakbod, som brændte med alle hans velfærd; en ung kjøbmahd med god forstand og værd at blive hjulpen, men er nu . . . totalt ruineret. (Jfr. Norsk mag. II 404).

* i Bergen 1698 Margrethe Fasting, f. ca. 1667, † 1722, d. av den fra Dipholdt, Lüneburg, i 1659 til Bergen flyttede Lyder F. (stamfar for den norske Fasting-slegt, † i Bergen 1677) og Elisabeth (eller Margrethe?) von Recken († i Bergen 1677 — begge begr. K. K. 18. oktbr.). — Hun var enke efter Johan Greve († 1694) og hadde i sit første egteskap 2 barn. (Jfr. Pers.hist. tidsskr. 1. r. B. III, 159 og 3 r. B. I). 7 barn, 4—10.

II, 2. GREGORIUS K. og MARGRETHE K., f. FASTINGS barn:

III, 1. Marie Kristine K., f. 1700, † 1746 (begr. D. K. 31. 4. mars), ugift.

III, 2. Gerhard K., f. 1702, reiste bort 1722 og forsvandt. Ved 5. farens død hadde han været fraværende i ca. 20aar, uten at man hadde hørt fra ham.

III, 3. Anne Kathrine K., f. 1706, † 1756 (begr. D. K. 1. juni), ugift. 6.

III, 4. Kathrine Johanne K., f. 1708, † 1736 (begr. N. K. 9. 7. mars).

* i Bergen (D. K.) 6. febr. 1732 Carl Ulrik von Ullensteen,

¹ Jacob Philip var stadshauptmand i Bergen, hvor han var f. ca. 1670 og døde 1727.

løjtnant, vicevaktmester i Bergen, senere (1749–51) klokker i Fane. 3 barn, nr. 11–13. Han blev senere gift med Anna Margrethe Kind og havde i dette ægteskab en søn: Wollert Elsnits, f. 1749 (dp. i Fane 7. oktbr.).

8. III, 5. Johan K., f. 1709, † 1766 (begr. D. K. 21. febr.); han tok borgerskap i Bergen som skibsfører 25. mars 1739.

* Pernille Jensdatter Sommer, † 1751 (begr. D. K. 7. april), d. av Jens Gregersen Forbech i Telemarken og Elisabeth Thomasdatter Sommer¹. 16. april 1744 holdtes i Skien „skifte efter afgangne Elisabeth Sommer“; blandt arvingerne nævnes Pernille Jensdatter gift med Johan Kobro „udi Bergen“. (Skiens skifteprotokol 1739–59, fol. 151.) (7 barn, nr. 14–20.)

9. III, 6. Lyder K., f. 1710, reiste bort 1728 og forsvandt.
10. III, 7. Claus K., f. 1713, † 1743, ugift.

III, 4. CARL ULRIK VON ULLENSTEEN og KATHRINE JOHANNE U., f. KOBROs barn:

11. IV, 1. Eleonore Marie von U., f. 1732.
12. IV, 2. Mary Cathrine von U., f. 1734 (dp. N. K. 23. mai).
13. IV, 3. Johan Christian von U., f. 1736 (dp. N. K. 6. mars).

III, 5. JOHAN K. og PERNILLE JENSDATTER K., f. SOMMERs barn:

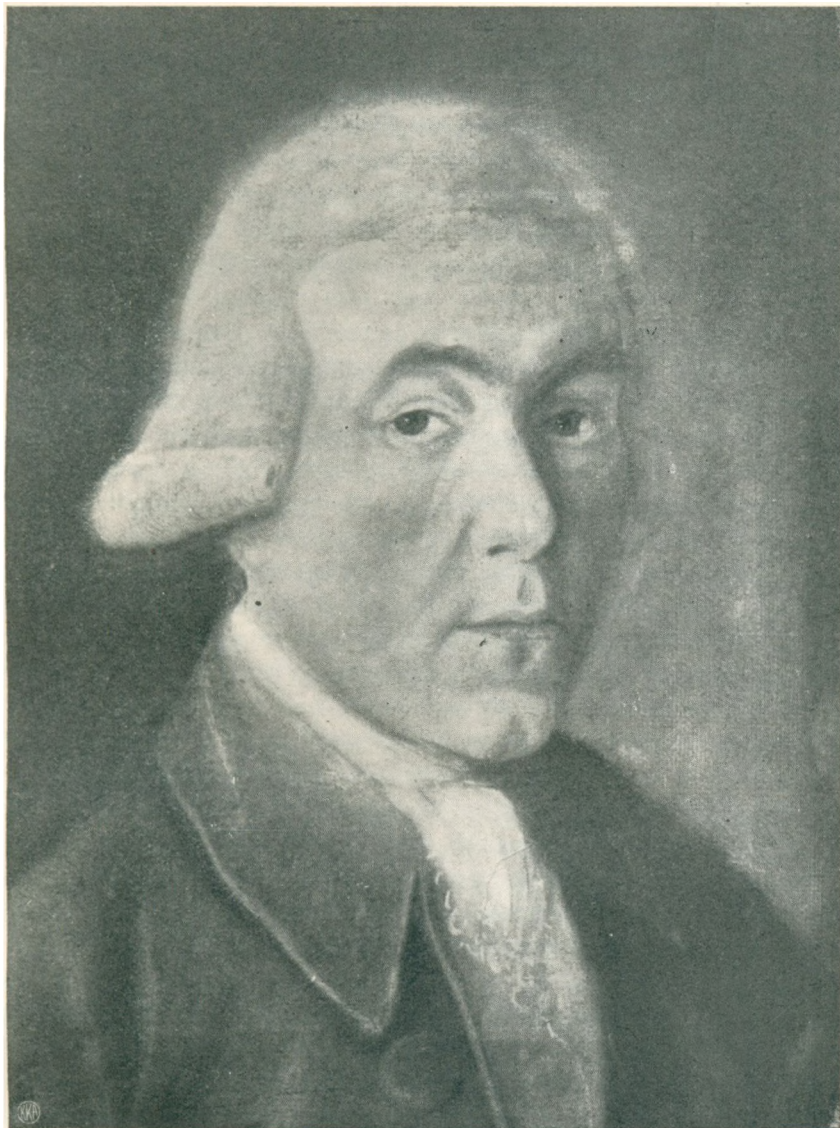
14. IV, 1. Margrethe K., f. 1741, † 1771. (Skifte 6. febr.). Ugift.
15. IV, 2. Thomas Sommer K., f. 1742 (dp. D. K. 10. okt.), † ung.
16. IV, 3. Jens K., f. i Bergen 1744 (dp. D. K. 4. mai) † i Bergen 20. novbr. 1815 (begr. K. K. 24. novbr.).

Jens Kobro var kjøbmand (borgerskap til bondehandel 25. juni 1767), senere overvrager. I 1803 var han tillike forlikelseskommissær; desuten lagrettesmand og byens kæmner.

*1) 1771 sin kusine Kristine Thomasdatter Sommer, f. 1752, † 1779 (begr. D. K. 26. april), d. av sogneprest til Eivindvik Thomas S. (f. 1707, † 14. sept. 1769) og 2. hustru Ingeborg Stoltenberg (f. 1721, † 7. januar 1809). 7 barn, 21–27.

*2) i D. K. 17. april 1780 Emiche Christine Reimers, f. 1744 (dp. D. K. 20. decbr.), † 5. mai 1809 (begr. D. K. 12. mai), d. av skibsfører Claus R. († 1761) og Kirsten (Kristine?) Lorentzdatter Tønder († 1756). 4 barn, 28–31.

¹ Ifølge en anden opgave skal han ha været gift med: 1. Pernille Forbech. 2. Pernille Jensdatter Sommer, som † 1751.

JENS KOBRO

Han var en god ven av digteren, raadmand Claus Fasting (f. 29. oktbr. 1746, † 24. decbr. 1791). I „Udvalg af Claus Fastings forhen trykte og utrykte Skrifter med Bidrag til hans Biographie“ av Lyder Sagen (Bergen 1837) meddeles bl. a. følgende: „En liden omgangskreds havde dog vor Fasting af og til i flere aar og lige indtil sin død, nemlig det harmoniske academies musicerende medlemmer. Desuden samlede han og nogle faa andre venner hver løverdags aften hos kjøbmand Jens Kobroe, en af hans ældste venner fra nysnævnte saakaldte academie. (Kobroe, en godlidende og lunefuld mand, døde for ikke mange aar siden som forligelsescommissair og overvrager i Bergen). Hvem disse faa vare, veed jeg ikke ganske, kun det at den elskelige apotheker Dynner og den nys afdøde alsidig dannede og belæste dr. og stadsphysicus Monrad hørte til denne cirkel, maaskee ogsaa i det sidste aar lieutenant N. Vibe, en vittig og saare behagelig mand. Beværtningen var smørrebrød og øll, men deserten, conversationen, desto mere udsøgt.“ Hans omgangsvener i det musikalske selskap angives at være: „Rector Boalth, ingenieurcapitaine Gottberck, studenterne Undahl, Rennord, Lindemann, Garman, Middelthon, kjøbmændene Hans Tank, Kobro, Iver Bredahl, den franske consul Dechezaulz, præsident de Fine og fl.“ „Selskabet, der siden, efter ansøgning, fik titel af det kongelige frivillige Harmonisters Academie, talte allerede 1769 omtrent 30 musicerende medlemmer og gav om vinteren een gang ugentlig concerter for et betydeligt antal medinteressenter.“ — I sit testamente hadde Fasting bestemt, at alt, hvad han efterlot sig av faste og løse eiendele, straks skulde „bortsælges under kjøbmand Jens Kobroes forvaltning og regnskab imod 2 1/2 pct. betaling“; udbyttet skulde gaa til et legat for „Bethlehems saakaldte Skole“ (∴ Katedralskolen), som ogsaa fik Fastings boksamling.

Han var ogsaa executor testamenti i Hans Tanks dødsbo og som saadan nævnt i Tanks testamente om „Den Tankske Skole“. — Han bodde i sit eget hus paa „Nyalmenningen“ (Holbergs alm.).

*

Et billede av Jens Kobro (pastel, ikke signert) er bevart gjennem flere slegtled, nu hos doktor Isak Kobro. Han er malt i lyseblaa frak og med liten, hvit paryk med „kanoner“. (Gjengit s. 11.)

17. IV, 4. Elisabeth K., f. 1745 (dp. K. K. 9. juni), † 19. decbr. 1814.

* i D. K. 29. novbr. 1770 Peder Pedersen Fasmer, f. 1742 (dp. D. K. 21. decbr.), † 9. febr. 1826, s. av kjøbmand Peder Pedersen F. og Cathrine Lucie de Rytter.

IV, 5. Marie Christiane K., f. 1746 (dp. D. K. 21. decbr.), † 1749 18.
(begr. D. K. 15. oktbr.).

IV, 6. Thomas Sommer K., f. 1748 (dp. D. K. 5. mai), † 1748 19.
(begr. D. K. 11. juli).

IV, 7. Marie Christiane K., f. 1749 (dp. 20. novbr.), konfirm. 20.
D. K. 6. okt. 1765, † 1771 (begr. D. K. 3. juli — „25 aar“).

IV, 3. JENS K. og KRISTINE THOMASDTR. K., f. SOMMERs barn:
V, 1. Pernille Marie K., f. i Bergen 21. juni 1772 (dp. D. K. 21.
5. juli), † paa Fondevik i Eivindvik 2. decbr. 1795 — paa barsel-
seng med tvillinger, av hvilke en var dødfødt.

* 11. febr. 1795 Iver Munthe Daae, f. i Lindaas 24. juli 1771,
† i Fane 25. aug. 1849, sogneprest i Fane. 1 søn (nr. 33). — Han blev
*2) 13. novbr. 1805 Edvardine Magdalene Margrethe Fritz-
ner (f. i Fane 15. decbr. 1781, † i Bergen 1. oktbr. 1864), d. æv sogne-
prest i Fane Johan F. og Aadel Christie.

Efter kongelig tilladelse hensat han i uskiftet bo og skiftet først 30.
okt. 1805 med sin da 10 aar gl. søn; boets formue var henved 4000
rkd., jordegodset vurdert for 2125 rkd., løsøre 1820 rkd., hvorav guld og
sølv for 250 rkd. og „boet betydelig bedre nu end for 10 aar siden, saa
det var til sønnens fordel, at der først nu var skiftet“.

V, 2. Ingeborg K., f. 1774 (dp. D. K. 24. juni), † 1775 (begr. D. K. 22.
14. juli).

V, 3. Thomas Sommer K., f. 10. januar 1776 (dp. D. K. 14. jan.) 23.
† 10. oktbr. 1817 (begr. K. K. 16. oktbr.).

Han reiste i sin ungdom som kargadør. Han var brygger og kjøb-
mand, eiet 6. juli 1796 stue i Engelsgaarden (paa Tyskebyggen), mistet
det væsentlige av sine eiendele i krigsaarene 1808—11, opprettet derefter
et lysestøperi, som efter hans død fortsattes av enken.

* i Bergen (D. K.) 17. januar 1804 Anne Marie de Lange, f. 5.
decbr. 1779, † i Manger 6. febr. 1865, d. av skibsfører Mathias de L.¹
(f. 11. juni 1751, † 16. mars 1807) og Anne Sophie Buchhof (f. 14. decbr.
1756, † 1800, begr. D. K. 14. januar). 10 barn (36—45).

Thomas Sommer Kobro drev antagelig sin forretning paa Tyske-

¹ Slegten de Lange er en av de ældste familier i Bergen. Den skal nedstamme
fra Cornelius Jansen de Lange (f. i Bergen 1613 † s. st. 1656), som var apoteker og
raadmand i Bergen. Han var søn av hollænderen Jan Jansen de L. og Grete Clasdatter
Luiden (Leyden?). — Jfr. Flood: Norges apothekere (1908), s. 19.

Anne Marie K.

Thomas Sommer K.

bryggen i kompani med halvbroren Johan K. Han er omtalt som en sagtmødig og snil mand med et elskværdig, dannet væsen. I Nordahl Rolfsens bok „Oldfruen“ fortælles om hans kanefart i Bergens gater. Et billede av ham (pastel) er bevart, nu hos doktor Isak Kobro. Det er antagelig malt i Paris, som han besøkte i egenskap av kargadør; det er i bergensk borgeruniform (ridende borgergarde), rød krave og blanke knapper. Han hadde rødt haar, som efter tidens skik blandt patricierne var flettet og pudret. (Billedet reproducert ovenfor.)

Anne Marie K., f. de Lange, kom ved sin mands død i vanskelige økonomiske kaar med sin store barneflokk; hun eiet vistnok et hus i Hollændergaten like ved Korskirken, men ellers intet. Med en sjelden energi arbeidet hun sig dog op, saa hun uten hjælp fra andre kunde underholde familien — og holde sønnen Isach ved Universitetet. Som foran nævnt, drev hun et lysestøperi; hendes udmerkede talglys var kjendt over hele Vestlandet, og navnlig solgte hun meget til handelsmænd fra Nordland, naar disse kom til Bergen i stevnetidene. — Hun var altsaa en meget energisk kvinde og var vistnok blandt omgivelser anset for at være streng. Hun oppebar til sin dødsdag en liten legatportion, — renter av en sum, som borgere i Bergen hadde skudt sammen til fordel for sine enker, og da hun var den længst levende, blev portionen tilsist noksaa værdifuld. Hun solgte sit hus omkr. 1859 og bodde derefter tilleie i „Vaskerelven“, indtil hun i 1862 flyttet til sin søn paa Manger preste-gaard, hvor hun døde, over 84 aar gl. Hun blev første gang i sit liv

fotografert paa Manger i 1864. Hun var sorthaaret med brune øine, og paa sine gamle dager, da haarveksten avtok, brukte hun som mange ældre damer dengang løst „pandehaar“ (paryk), som ogsaa var sort. Det er en feil, naar hun paa et efter det nævnte fotografi malt portræt har faat rødlig pandehaar.

V, 4. Ingeborg Margrethe K., f. 17. sept. 1776 (dp. D. K. 3. jan. 24. 1777), † 1777 (begr. D. K. 17. febr.).

V, 5. Johanne K., f. 7. jan. 1778 (dp. D. K. 14. jan.), † 1778 (begr. 25. D. K. 20. febr.).

V, 6. Elisabeth Christiane K., f. 14. mars 1779 (dp. D. K. 21. 26. mars), † 1800 (begr. 25. novbr.).

* i Bergen (D. K.) 23. april 1799 Caspar Trumphy, f. 6. oktbr. 1775 (dp. M. K. 14. oktbr.) † 20. febr. 1823 (begr. K. K. 28. febr.), skibsfører, søn av Hans Jacob T. og Helene Valentinsen. Ingen barn. Han blev * 2) Davida Maartmann.

V, 7. Datter, f. ca. 1779, begr. D. K. 9. febr. 1782 („2¹/₂ aar“). 27.

IV, 3. JENS K. og EMICHE CHRISTINE K., f. REIMERSs barn:

V, 8. Kirsten K., f. 26. febr. 1781 (dp. D. K. 4. mars), † 1782 28. (begr. 2. febr.).

V, 9. Christine K., f. 7. mars 1782 (dp. 13. mars). Ukjendt. 29.

V, 10. Emiche Smith K., f. 17. juni 1783 (dp. D. K. 24. juni), 30. † 1784 (begr. 12. febr. „33 uger“).

V, 11. Johan K., f. 25. oktbr. 1784 (dp. D. K. 31. oktbr.), † 1808 31. (begr. D. K. 10. juni), skibsfører.

* Dorothea Reutzer, f. 4. april 1785 (dp. D. K. 10. april), † 18. april 1847, (begr. K. K. 23. april), d. av kjøbmand Daniel Erpecom R. og Dorthe Mortensdatter Andersen.

1 datter: Emiche Kirstine K., f. 12. decbr. 1807 (dp. D. K. 26. decbr.), 32. † 184 . . ; ugift.

Enken blev senere: * 2) skibsfører Hans Clausen Godtfredsen Pihl.

* 3) i 1812 stadsmægler i Bergen Henning Arnt Schøning Bødtker.

V, 1. PERNILLE MARIE DAAE, f. K. og IVER MUNTHE DAAEs søn:

IV, 1. Ludvig Daae, f. paa Fondevik i Eivindvik 26. novbr. 1795. 33.

Han blev utdannet som militær, blev frikorporal 1809, sekondløytnant 1813, premierløytnant 1820. Ved armereduktionen kom han ut av nummer og fik da ansættelse i toldvæsenet, først som uthavnsbetjent ved

Bukken, derefter toldbetjent i Bergen 1822—1835; sistn. aar tok han avsked og døde i Bergen 13. januar 1865.

* i Fane 17. januar 1820 Helene Margrethe Fritzner, f. i Fane 20. jan. 1790, † i Bergen 31. jan. 1850, søster av svigerfarens 2. hustru.

2 barn, nemlig:

34. VII, 1. Pernille Marie Kobro D., f. 7. mars 1821, † 6. jan. 1911.

* 26. aug. 1848 Ludvig Kristensen Daa, f. 19. aug. 1809, † 12. juni 1877, professor.

8 barn.

35. VII, 2. Iver Munthe Daae, f. 11. mars 1822, † 6. juni 1855, landbruksskolebestyrer.

* 18. januar 1848 Anne Nicoline Elisabeth Holby, f. 17. aug. 1825, † 11 mars 1888.

5 barn.

Om denne gren av slekten henvises forøvrig til „Familien Daae“, s. 139—140.

V, 3. THOMAS SOMMER K. og ANNA MARIE K., f. de LANGEs barn:

36. VI, 1. Mathias K., f. 1804 | Tvillinger, begge † 10 dager gl.,

37. VI, 2. Jens K., f. 1804 | begr. K. K. 28. juli 1804.

38. VI, 3. Kristine K., f. 27. mai 1805 (dp. K. K. 3. juni), † i Bergen 27. april 1834.

* i Bergen (K. K.) 14. septbr. 1828 Hans Christian Hess, skibsfører, i senere aar gaardbruker og landhandler paa Buskøen, Askvøll, f. 1796 (dp. N. K. 12. jan.), † 1850. Jfr. Pernille K. nedenfor. 1 søn (46).

39. VI, 4. Mathias de Lange K., f. 9. juni 1806 (dp. K. K. 15. juni), † 6. oktbr. 1828 (begr. K. K. 13. oktbr.). Han var kontorist.

40. VI, 5. Jens K., f. 5. novbr. 1807 (dp. K. K. 15. novbr.), † 26. decbr. 1810 (begr. K. K. 31. decbr.).

41. VI, 6. Kirsten K., f. 6. januar 1809, † 31. oktbr. 1846 (D. K.).

* i Stavanger 14. april 1833 Christian Rasmus Marcus Høeg, f. i Kjøbenhavn 11. septbr. 1809, † i Bergen 8. mai 1886, søn av urtekræmmer Baltazar H. og Birgitte Marie Smidt. Han var oprindelig urmaker, men tok — efter nogen aars virke som saadan i Bergen — tandlægeeksamen og praktiserte til sin død som tandlæge i samme by. 7 barn (47—53).

Han blev * 2) Marthe Serene Michelsen, f. 1821 (dp. D. K. 24. juli), † 8. decbr. 1884. Ingen barn i 2. egteskap.

Chr. R. M. Høeg.

Kirsten Høeg, f. K.

Kirsten Høeg, f. K.

VI, 7. Isach Lange K., f. i Bergen 18. decbr. 1810 (dp. i K. K. 30. decbr.¹⁾), gjennomgik Bergens latinskole, tok eks. artium 1829 og teologisk embedseks. 6. juni 1833. Efter denne eksamen opholdt han sig — sammen med sin forlovede — omtrent et aar i Bergen, hvor han underviste i skoler og avla den praktisk-teologiske eksamen for biskop Neumann samt sognepresterne Kamstrup og Reimers. Derefter var han huslærer paa Ulefoss i Hollen for sogneprest P. Monrads barn fra sommeren 1834 i et aar, fra høsten 1835 til julen 1836 likesaa hos oberstløytnant Sissener i Eidsvold. I 1837 blev han utnævnt til residerende kapellan i Hitteren, hvor sjøreiserne var haarde — især ut til Frøya, og i 1843 til sogneprest i Hosanger. Flytningen dit foregik saaledes, at alt indbo blev sendt med en jagt sydover, mens familien reiste overland — kjørte fra Trondhjem til Kristiania, gjennom Valdres over Voss til Bergen og derfra i baat til Hosanger. I Hosanger levet familien et rolig og lykkelig liv i 12 aar til 1855, da han blev utnævnt til sogneprest i Manger, hvor han forblev helt til 1881; i dette aar tok han avsked og flyttet til Kristiania. Der døde han 14. april 1902. — Det store embede la et svært arbeide paa presten i Manger, ikke mindst fordi han var meget optat ogsaa av kommunale gjøremaal. Han var her som i Hosanger jevnlig ordfører i herrestyret og folkets raadgiver i mange henseender, valgmand, forlikskommissær m. v. Han var meget musikalsk, spilte gitar og sang til. Endog i hans senere aar (i Kristiania) kunde det hende, at han paa ungdommens opfordring tok sin gitar og sang de gamle sange fra ungdommens dager.

Isach Kobro var en staut, vakker, sorthaaret mand. Dette skaffet ham bl. a. den ære engang at bli tat for Ola Høiland. Paa en fottur blev

¹ I kirkeboken anføres han at være døpt: Isach. I statskalenderen staar Isach Lange K.

Andrea Ervine Henriette Essendrop.

Isach Lange K.

han nemlig arrestert, da vedkommende lensmand efter det signalement, som var gitt for stortyven — ogsaa en meget vakker mand —, fandt at maatte anholde den unge student som mistænkelig.

* i Kristiania 11. august 1837 Andrea Ervine Henriette Essendrop, f. i Kristiania 19. april¹ 1814, † Kristiania 9. januar 1898, d. av kjøbmand i Kristiania Peter E. (f. 1772, † 13. novbr. 1819) og Marthe Marie Sæborg² (f. paa Sjælland 30. novbr. 1783, † i Manger 11. decbr. 1861). 10 barn (54—63).

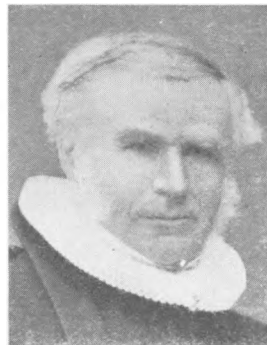
Billeder (gjengitt ovenfor) av dem, malt av Reusch i resp. 1833 og 1834, er nu hos doktor Isak Kobro.

Ervine Kobro færdedes i sin ungdom meget i professor M. Skjelderups hus, og forbindelsen mellem dette og Essendrops vedlikeholdtes i mange aar; professoren var hendes mors verge og økonomiske konsulent. Morens handel foregik for en stor del med studenter som kunder, og det gav ogsaa anledning til, at disse unge forlovet sig (i 1832), saa meget rimeligere som student Kobro hadde sin hybel tvers overfor „madam Essen-

¹ Hendes fødselsdag blev fejret 21. april; men i Vor Frelsers menighets kirkebok er 19. april anført som fødselsdag, døpt 18. mai. — ² Om hende skriver hendes samtidige, fru Charlotte Koren i „Moer Korens Dagbøger“, at hun var „en ung, smuk, dansk Madam Essendrop, en ret interessant Kone, kun lidt for snaksom“.

drops krambod“ i Toldbodgaten, senere skomaker Moes hus (nu nr. 36). Hun maa ha været en uforfærdet, ung dame; ti 16–17 aar gl. foretok hun en reise alene til Aalesund for at besøke sin søster Petrine¹, gift med distriktslæge Peter Jensen²; hun oplevet flere eventyr paa denne tur, som foregik vinterdag — i slæde. — Hun bevarte sit vakre ansigt med krøllet pandehaar til sin høie alderdom. Likesom sine søskende manglet hun musikalsk sans, tiltaltes slet ikke av musik. — Hun reiste litet omkring i de vestlandske menigheter, men holdt sig hjemme optat av husstellet; hendes utfærder gik væsentlig til Bergen for at gjøre indkjøp samt undertiden til naboprestegaardene og i senere aar til Lindaas, efterat datteren Sine var blit gift med distriktslæge Collett. En av grundene til, at hun nødig reiste, var hendes sterke tilbøielighet til sjøsyke, og alle reiser i Hosanger og Manger maatte foretages i baat. Kjøreveier fandtes ikke, og dampskib kom først i Manger paa den tid, da de forlot stedet. Baatreiserne var hende en lidelse. Presten var vistnok heller ikke særlig glad i sjøen; ialfald vilde han nødig seile; til anneksreiserne brukte han „vingebaat“ (husbaat) med seks mand i skyss, og det var en tungvindt og farlig farkost i stormende veir, hvorfor han aldrig brukte seil paa den — til skyssfolkenes forargelse.

Ervine Kobro var en overmaate flink, interessert og avholdt prestekone. Hun har selv fortalt, hvorledes det gik til, at hun blev saa økonomisk i sit hus. De var netop kommet til Hitteren, da hun — den lille, unge Kristianiadame — en kirkesøndag hørte to bønder criticere hende; den ene sa da: „da saa, det er den fine dama, som skal æta op alt det, han far skal tena“. Det for igjennem hende, og hun lovet sig selv, at det skulde hun ialfald ikke gjøre. Og tiden viste, at hun holdt sit løfte. Hun blev et mønster for en av de gode, gamle prestefruer; det store hus holdt hun altid i en udmerket stand, og det skyldes ikke

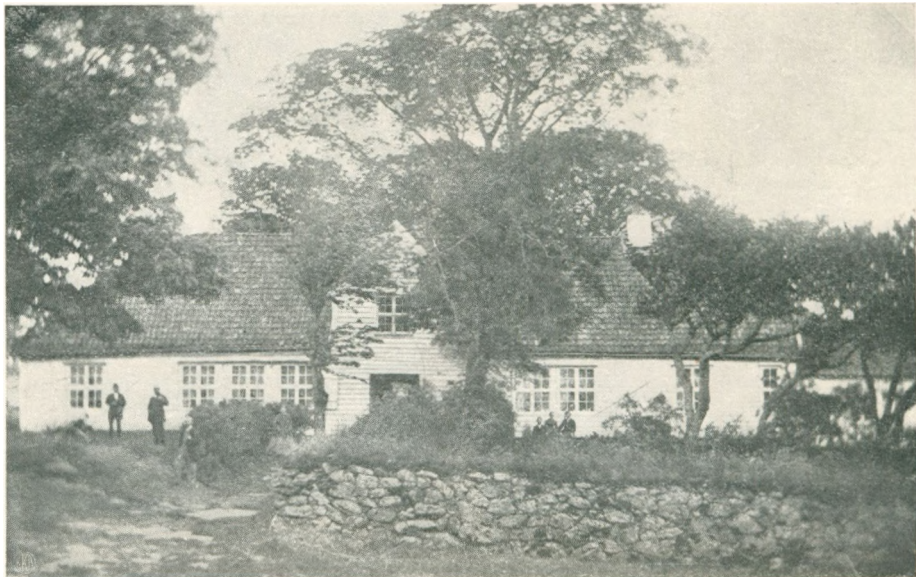
Isach Lange K.

Ervine K., f. Essendrop.

¹ Petrine Susanne Essendrop, f. i Kristiania 18. juli 1810, † s. st. 19. sept. 1854. —

² Peter Ølbye Jensen, f. i Kjøbenhavn 5. mars 1799, blev 5. novbr. 1827 utn. til distriktslæge i Søndmør med bopæl i Aalesund, hvor han døde 29. mars 1832.

Manger prestegaard.

mindst hendes dygtighed, at prestegaardens gjesteværelser til enhver tid stod parat til at motta slegt og venner, og at der fra hendes kjøkken kunde leveres gjestebudsmat av bedste kvalitet. I det daglige liv hersket der dog en prisværdig nøisomhet; sild og vandgrøt hørte til de faste retter. Trods den talrike familie og det store hus kunde disse prestefolk – takket være sin sans for god økonomi – lægge sig litt tilside, saaledes at de, da de flyttet til Kristiania (Bogstadveien 38, nu Gjørstads gt. 8) for at nyde sit otium, kunde leve sorgløst og ogsaa der, omend i mindre maalestok, samle alle de yngre hos sig, saa deres hjem fremdeles blev familiens centrum.

Om livet paa Manger prestegaard har en av familiens ældre skrevet følgende:

„Naar jeg skal si noget om Manger prestegaard, er det aller først, at det var et overmaade øde og avsidesliggende sted, hvor der ikke var anledning til nogen slags adspredelse for den opvoksende ungdom, hvis største fornøielse bestod i, naar posten en eller to ganger ukentlig bragte breve fra bekjendte i hovedstaden, at høre om, hvilke fornøielser de derinde hadde deltatt i siden siste postdag; men hvert medlem av familien

Gjørstads gt. 8.

hadde sit arbeide og sine pligter, og dermed gik dag efter dag, uten at det faldt nogen ind at skulle kalde det et trist liv; man deltok i bygdens glæder og sorger, ulykker og velvære, og hadde den tilfredsstillelse, at befolkningen til gjengjæld med interesse fulgte begivenheterne inden den talrike prestefamilie.

Dog — i to à tre sommermaaneder blev der livlig nok i den ellers stille prestebolig; ti da kom diverse familier i flok og følge fra forskjellige byer, slog sig ned i ukevis og lot til at like sig rigtig godt i de ugenerte omgivelser, hvor der blev vist den gamle, norske gjestfrihet, som kun tænkte paa at gjøre det mest mulig behagelig for gjesterne uten at trættes, om end dagen kunde bli noksaa streng mangan gang. Alt tydet paa, at gjesterne befandt sig udmerket vel; en av dem blev inspirert til at forfatte et digt, som er en tro gjengivelse av den lund, han beskriver, om der end ikke fandtes mange slike pletter. Digtet lyder saaledes:

PARADIS-DALEN I MANGER.¹

Jeg ved en liden yndig Dal,
hvor Skyggelunden vifter sval;
der sad jeg mangen Aften længe
og sang og slog paa Lyrens Strenge.

Den har et lyst og lifligt Hegn,
dens Tag er Himmerigets Egn,
dens Væg er Skov og Hang og Hammer,
den lukker ind et Blomster-kammer.

En liden Sø med Bølger blaa,
en Ø, som vugger sig derpaa,
en Fugl, som sjunger høit sin Lykke,
er Dalens hele Pryd og Smykke.

Man kaldte den et Paradis,
man følger end den gamle Vis.
For mig den gjerne saa maa hede;
thi fro og fri jeg var dernede.

Naar Sagnet bredt og vide gaar
om Sydens røde Rosengård,
da priser jeg min Dal i Norden,
den bedste over hele Jorden!

Familien opholdt sig paa Manger i 26 aar, og i den tid var 10 barn blit voksne, og at unge som gamle var groet fast til stedet viste sig aller bedst, da alle maatte forlate det for at drage langt bort; da kom menigheten i samlet styrke endnu talrikere end vanlig om søndagene for at høre prestens avskedshilsen til den og for derefter at overlevere ham et smukt taffelur, forskrevet fra Paris, med tale og sang, ledet av deres kirkesanger; det blev en høitidsdag saavel for prestegaardens beboere som for menigheten. Noget lignende gjentok sig, da reisedagen var kommet og den lille dampbaat — ekstra bestilt — laa ved bryggen for at føre os, med alt indbo, bort derfra; da samlet der sig tidlig om morgenen mennesker i massevis, som bød farvel med oprigtige taarer og gik og vinket paa en høide, hvorfra de kunde følge damperen langt ut i fjorden. Senere har mit øie en gang skuet den plet, hvor ungdomsaarene hengik, og de følelser, som da for igjennem sjælen, kan ikke beskrives eller omtales. I de aar, vi levet der, blev begge bedstemødre og en liten søster stedet til jorden, saa der var alvorlige begivenheter nok og desuten nogen ganger farlige sygdommer, — og dog maatte jeg si, da jeg drog derfra, at den hele tid hadde været en god tid for alle, og minderne derom staar fast, saalænge livet varer.“

43. VI, 8. Jens K., f. 18. septbr. 1812 (dp. K. K. 2. oktbr.), † 28. juni 1821 (begr. K. K. 5. juli).
44. VI, 9. Anne Sophie de Lange K., f. 8. novbr. 1814 (dp. K. K. 20. novbr.), † 10. juli 1815 (begr. 14. juli).

¹ Forfattet av Thomas Erichsen, f. 1806, † 1892, en tid kapellan paa Manger, senere sogneprest i Lavik.

- VI, 10. Pernille Marie K., f. 16. oktbr. 1816 (dp. K. K. 27. oktbr.), † 22. decbr. 1880.
 * i Bergen (K.K.) 13. mars 1836 svogeren Hans Christian Hess, — jfr. Kristine K. ovenfor. 7 barn (nr. 64–70).
- VI, 3. HANS CHR. HESS og KRISTINE H., f. KOBROs søn:
 VII, 1. Thomas Kobro H., f. 2 febr. 1834, † i Hamburg ca. 1870; kunstmaler; ugift.
- VI, 6. CHRISTIAN RASMUS MARCUS HØEG og KIRSTEN H., f. KOBROs barn:
 VII, 1. Anne Marie de Lange Kobro H., f. i Stavanger 23. febr. 1834, † 1. aug. 1914.
 * 28. august 1858 Iver Rasmus Iversen, søn av bødkermeister Michael I., f. 24. febr. 1829, † 26. septbr. 1896, urmaker i Bergen. 5 barn (nr. 71–75).
 VII, 2. Anne Margrethe H., f. i Stavanger 25. febr. 1834, † som barn.
 VII, 3. Carl Fritz H., f. i Stavanger 12. septbr. 1835, tandlægeks. 1865, praktiserte i Bergen.
 * Christiane Hansen, f. 12. febr. 1841, † 16. decbr. 1893. 3 barn (nr. 76–78).
 VII, 4. Thomas Sommer Kobro H., f. 11. oktbr. 1837 † i Asker 15. novbr. 1915, tandlægeks. 1860, praktiserte i Kristiania.
 * 21. februar 1865 Sidonie Colberg, f. 14. novbr. 1845, † i Asker 19. febr. 1907. 5 barn (nr. 79–83).
 VII, 5. Magdalene Elisabeth H., f. 1840, † 17. febr. 1845.
 VII, 6. Christian H., f. 4. mai 1842, † i Bergen 26. aug. 1909, kjøbmand i Bergen.
 * Fredrikke Michaeline Iversen, f. 4. jan. 1831, † 3. decbr. 1900. 5 barn (nr. 84–88).
 VII, 7. Ervine Henriette H., f. 21. oktbr. 1844.
 * 1874 Sivert Zakarias Berentsen, f. 9. septbr. 1841, † 5. april 1920, kjøbmand i Bergen. Ingen barn.
- VI, 7. ISACH LANGE K. og ANDREA ERVINE HENRIETTE K., f. ESSENDROPs barn:

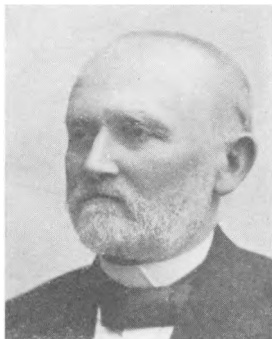

45. Pernille Hess.

46. Thomas Kobro H.

54.

Thomas K.

VII, 1. Thomas Kobro, f. i Hitteren 18. juli 1838, † i Kristiania 16. mai 1920.

Han kom som ung mand til Bergen og var ansat i manufakturforretning — den længste tid hos F. G. Gade; i 1866 etablerte han egen forretning, men maatte i 1869 ophøre paa grund av manglende midler. Han assisterte derefter et aars tid bokhandler C. Floor og flyttet i 1871 til Kristiania, hvor han senere virket, væsentlig som handelsreisende, i forskjellige firmaer, den længste tid hos Otto Berentzen. I 1914 fik han efter ansøgning avsked med pension av dette firma.

* i Bergen 4. decbr. 1866 Bolette Nicolaysen Ziesler, f. i Bergen 17. august 1840, † i Kristiania 28. jan. 1910, d. av stadsmægler Johan Frederik Z. (f. 23 aug. 1799, † 7. decbr. 1881) og Helene Sophie Hadelar (f. 7. septbr. 1808, † 21. juli 1870). 4 barn (nr. 88—91).

55.

Bolette K., f. Ziesler.

VII, 2. Peter Essendrop K., f. i Hitteren 23. juli 1840, † paa Holmenkollen, V. Aker, 7. decbr. 1916. Ugift.

Han var som følge av sygdom i barndommen legemlig og aandelig invalid.

56.

VII, 3. Karl Mathias K., f. i Hitteren 8. april 1842.

Han gjennemgik Bergens katedralskole, tok eksamen artium i 1859, teologisk embedseksamen 14. decbr. 1867 (praktiske del i 1868) og blev 8. oktbr. 1868 utn. til personel kapellan hos stiftsprovst C. P. Essendrop, Vor Frelses menighet i Kristiania, 30. septbr. 1871 til sogneprest i Høgsfjord og 9. decbr. 1878 likesaa i Vestre Moland med Lillesand. Han flyttet 9. mai 1879 til Moland. I 1892 blev han tillike konst. og 3. juni 1893 utnævnt til provst i Vestre Nedenes provsti. I 1916 tok han avsked fra sine embeder og bosatte sig i Lillesand.

I Kristiania var Karl K. i 1869 en av stifterne for „Kristiania Ynglingeforening“. Senere har han utenfor de kommunale gjøremaal, som er embedet tillagt, deltat meget i det kommunale liv; baade i Høgsfjord og i Moland var han medlem av formandskapet i 4 aar paa hvert sted, i Moland forlikskommisær og valgmand paa konservativ side, fra 1879 formand i Lillesand middelskoles forstanderskap, fra 1. jan. 1880 ord-

fører i V. Molands fattigstyre. I Lillesand har han staaet som den kristelige ungdomsforenings formand og leder fra dennes stiftelse i 1892 (portræt med tekst findes i „Den unges ven“ 1897, nr. 9), hadde væsentlig andel i arbeidet for opførelse av egen kirke for byen i 1889 og for hovedreparation av Molands kirke i 1898.

Han har offentliggjort: „Udlæggelse af Es. 40“ i Eckhoffs „Bibellæsninger“ (1885), „Prædiken over Luc. 24,36 flg.“ i samlingspostillen „Hvad skal jeg gjøre for at blive salig?“ (1888) samt „Prædiken over Lucas 12,42 flg.“ i samlingspostillen „Liv i Gud“ (1894). I „Lillesand Tilskuer“ 1898, nr. 35 og 43: Vestre Molands kirke. Ved sit 25 aars jubilæum som geistlig søndag 8. oktbr. 1893 mottok han som bevis paa menighetens hengivenhet et under stor tilslutning frembragt høitidsoffer og komplimentertes bl. a. av folkeskolens lærere og andre. (Beretning om jubilæet og en dertil forfattet sang findes i „Lillesand Tilskuer“ 1893, omtalt i „Morgenbladet“ 12. oktbr. s. a.). Og da han i 1916 tok avsked, blev der fra alle kanter ydet ham anerkjendelse for hans fortjenstfulde arbeide saavel i statens som i kommunens interesse (omtalt i dagspressen, bl. a. „Christianssands Tidende“ 27. mars 1916).

* i Farsund 16. april 1869 Karen Sybilla („Billa“) Abel, f. i Farsund 15. novbr. 1842, d. av sorenskriver Frederik Christian Thrane A. (f. 23. decbr. 1798, † 28. april 1881) og Margarethe Christine Schjelderup (f. 4. april 1804, † 27. mars 1895). 9 barn (nr. 92–100).

Ved sølvbryllupet 16. april 1894, som feiredes med almindelig flagning over by og havn, fik de hædersgaver fra menighetene ved deputationer og fra prestegaardens husmænd en gave, som der sattes stor pris paa („L. Tilskuer“ 1894). Ogsaa sit guldbryllup kunde de feire — i 1919 — friske og raske i kredsen av barn og barnebarn, en talrik flok fra alle kanter av landet, og byens og prestegjeldets indvaanere var med om at hylde sin kjære provst og provstinde paa denne sjeldne festdag (Morgenbladet 13. april 1919).

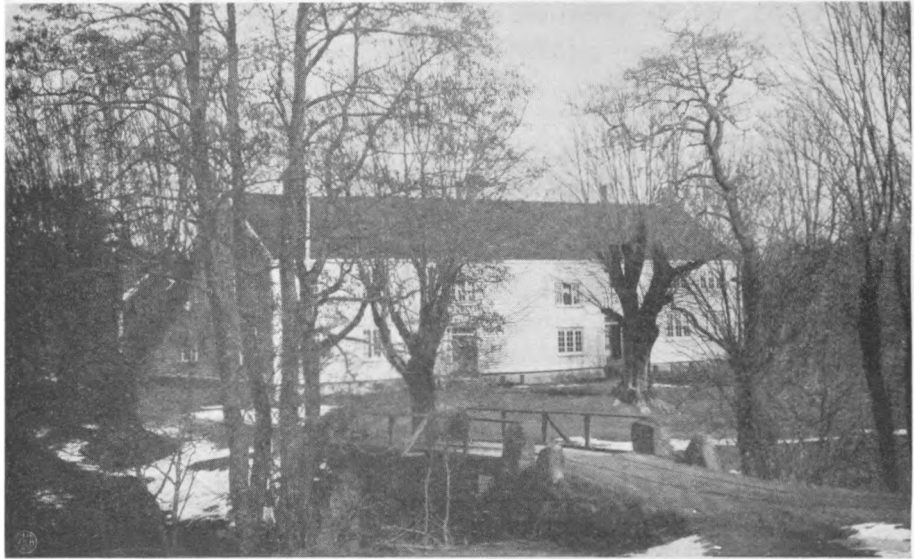
Billa Kobro har ydet bidrag til Elling Holsts barnebøker med

Karl K.

Karen K., f. Abel.

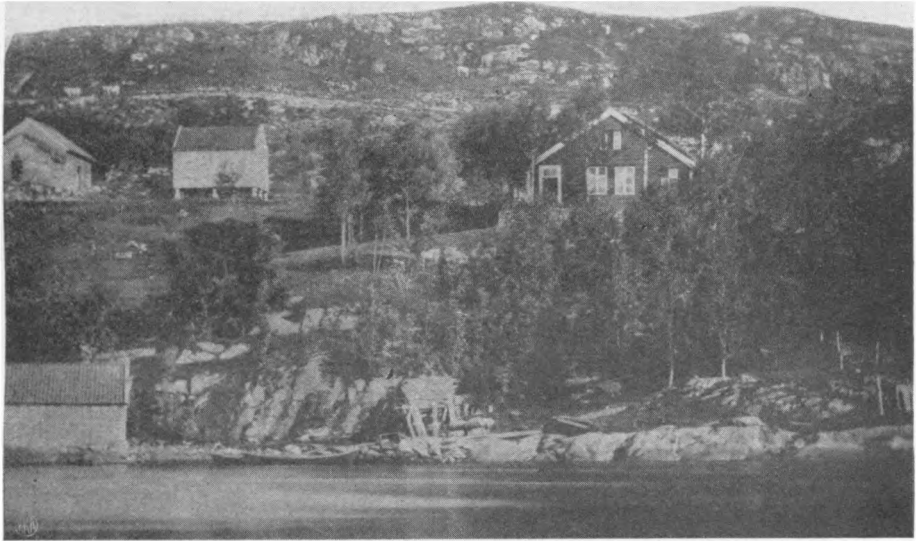

Vestre Moland prestegaard.

nogen av sine mange barneregler. Hun har været sin mand en trofast støtte i menighetsarbeidet og desuten hat musikalsk indflydelse i store kredse.

57. VII, 4. Sine K., f. i Hitteren 20. septbr. 1843, † 19. juni 1920 i Drammen.

* i Manger 19. septbr. 1864 Thomas Collett, f. i Kristiania 6. januar 1835, søn av justissekretær Tom John C. (f. i Lier 9. septbr. 1804, † i Kristiania 1. febr. 1835) og Martine Christine Sophie Collett (f. i Kongsberg 12. oktbr. 1805, † i Kristiania 20. mars 1889). Han blev student 1855, cand. med. decbr. 1862, var fra jan. til slutningen av mai 1863 kst. distriktslæge i Loppen og Maasø distrikter, blev 25. febr. 1863 utnævnt til distriktslæge i Ytre Nordhordland med bopæl i Lindaas og tiltraadte embedet i juni s. a. Han kjøpte gaarden „Apelbakken“ og bosatte sig der. Fra 1876 til 1885 foretok han efter paalæg fra amtet aarlige reiser rundt i Søndre Bergenhus amt for at tilse sindssyke, som var utsat i forpleining (∴ den senere amtslæge-institution), og han fik i Lindaas anbragt mange sindssyke hos bønderne („koloni-systemet“, som det senere er blit kaldt). I Lindaas var han i 4 aar overformynder, i 18 aar administrerende direktør for sparebanken, endvidere i længere tid direktør i brandassuranceleskapet, forlikskommissær, medlem av

Apelbakken.

formandskapet (i 8 aar ordfører), direktør for Nordhordlandske dampskibsselskap, valgmand m. v. 3. januar 1885 blev han utnævnt til distriktslæge i Modum med bopæl i Hokksund i Øvre Eiker og overtok embedet 27. april s. a. Her kjøpte han den vakkert liggende gaard „Lilleby“, som han selv drev, og hvor han blev boende til sin død — 29. januar 1898. Saavel i Lindaas som i Eiker var han meget avholdt og mottok ofte beviser paa taknemmelighet, ved sin avreise fra Lindaas værdifulde hædersgaver. — I 1864 blev han under en epidemi i distriktet smittet av tyfoidfeber; i 1866 fik hans hustru samme sygdom, antagelig paaført ved smitte gjennem hans praksis. „I mange aar hadde han lidt av en hjerte-feil efter en i yngre dager gjennemgaat giftfeber. Til trods for dette var han paa farten like til 8 dager før sin død. Det store distrikt, som var i en meget rask utvikling, gav sin distriktslæge meget arbeide baade offentlig og privat, saavel paa kontoret som paa reiser. Hans virksomhet som distriktslæge i Modum blev derfor et stadig stræv for at efterkomme alle krav og et kraftig bevis paa uholdbarheten av den nuværende ordning med blandet private og offentlige gjøremaal. — — —

Fra de senere aars politiske kampe vil den avdøde være kjendt som en djerv og opofrende arbeider for de konservative synsmaater, hvis fremgang efter hans inderlige forvisning i saa væsentlig grad betinger folkets lykke.“ (Av en nekrolog i „Morgenbladet“ 29. januar 1898). — Ogsaa i „Buskeruds Blad“ s. d. findes en meget anerkjendende nekrolog.

Sine Collett, f. K.

I sit hjem — baade paa „Apelbakken“ og „Lilleby“ — tok Collett og hustru altid med glæde imot slegt og venner. Det var et gjestfrit hus, hvor baade gamle og unge fandt sig saa vel. Mange har gode, lyse minder fra besøk der, og fra familiefesterne vil alle huske hans vellykkede taler og de mange, udmerkede leilighetsdigte, han saa let forfattet. 4 barn (102—105).

Efter sin mands død solgte fru S. Collett „Lilleby“ og flyttet til Kristiania, senere til Drammen.

I praksis var C. oftere i fare. Engang var han døden nær; dette har han selv skildret saaledes i „Skilling-Magazinet“, 1867, s. 181—182:

„Fredagen den 18. Mai 1866 foretog jeg sammen med to af mine faste Skydsfolk — nemlig Mikkell Jahnsen Lindaas og Lars Bendixen Spjelnæs — en Rejse til en Gaard paa Radøen i Mangers Præstegjæld, hvor Nervefeber havde hersket i længere Tid. Gaarden laa 1³/₄ Mil fra mit Hjem, og Rejsen maatte den første Mil tilbagelægges tilsøs, medens den mindste Del af Vejen var tillands, og paa Grund af det takkede og uvejsomme Terræn meget besværlig. Da Vejret den hele Dag var surt og koldt, og jeg i omtrent 14 Dage havde været upasselig, uden at jeg dog paa Grund af den sterke Sygelighed i Distriktet kunde bekvemme mig til at ligge hjemme, var jeg paa denne Rejse mere end almindelig godt klædt, idet jeg foruden den daglige Dragt var iført Rejsebenklæder og Yderfrakke, Oljebenklæder og Oljetrøie samt Søstøvler og et tykt Plaid. Henreisen gik godt; Vinden var en frisk Sydvestkuling, dog ikke sterkere, end at den tillod Bruugen af det fulde Sejl, hvorfor den første halve Mil, hvor Kursen var vestlig, snart var tilbagelagt; den anden halve, hvor vi holdt i sydlig Retning, maatte Skydsfolkene ro. Flere Gange merkedes, at Baaden, der var en ellers god og paalidelig sexaaret Nordfjording med Raasejl, denne Dag ikke taalte sit Sejl saa godt som ellers, med andre Ord at den var løsere, hvilket skrev sig fra, at den i længere Tid havde ligget paa Braadbænken og samme Dag nytjæret var sat paa Søen; som Følge deraf var den lettere og krængede snarere om. Da vi om Eftermiddagen Kl. 3¹/₂ igjen kom tilbage til Baaden, havde Vinden øget paa, ligesom det var begyndt at regne. Det første Stykke, hvor Kursen stod mod nord, sejledes saaledes for rum Vind, indtil vi kom til det for sine Kastevinde berygtede Nes „Kalvehovedet“. Efter at have passeret dette maatte styres i vestlig Retning, hvorved Vinden blev saa knap, at vi til Nød kunde klare den saakaldte Kalvefjord tvers med sterkt braset Sejl. Allerede var et Stykke av Fjorden tilbagelagt, ligesom flere Kastevinde lykkelig undgaaede, da der pludselig kom en med

stor Magt kastende sig ned tæt foran os, og inden jeg fik udraabt: „pas Seilet,“ laa Baaden hvælvet. Skjønt der i samme Øjeblik luffedes op i Vinden og Sejlet blev strøget, hvorved Baaden igjen kom paa ret Kjøel, var den allerede i den Grad fyldt af det fra Siden indstrømmende Vand, at den ikke længere kunde bære os; den blev derfor traadt om, og alle vore Bestræbelser rettedes paa at komme op paa Hvælvet, hvilket ikke var saa let en Sag, som man i Almindelighed indbilder sig. Ingen uden den, som har befundet sig i en lignende Situation, kan fatte, hvor rædselsfuldt det Øjeblik er, da man ser Baaden fuld af Vand og føler den synke under sig, og derpaa dreie sig rundt for at komme med Kjølen i Veiret, det Øjeblik, da Fødderne taber sit ellers saa sikre Fæste, og man instinktmæssig griber fat i Ripen, for derpaa at svinge sig op paa Kjølen, og man opdager de dermed forbundne Vanskeligheder, der fordobler Faren; før sad man i den tryggeste Ro, nu svæver man mellem Liv og Død; ved denne pludselige Forandring overvældes man næsten af alle de Tanker, der næres, naar man ser den uundgaaelige Død for sig; man tænker paa det Nærværende, paa sin egen Stilling, paa alle dem, der sidder hjemme, Intet anende — man tænker paa det Forbigangne, man tænker paa det Tilkommende — medens alle Tanker koncentrerer sig i de to: „Gud send Redning,“ og „Herre vær mig arme Synder naadig.“ Under alt dette lyser Haabet, Haabet slipper aldrig, og man anspænder sig til det Yderste for at frelse Livet — Dødsfrygten fordobler Kræfterne.

Thomas Collett.

Da vor Baad gik om og vi alle tre fik Tag i Kjølen og saaledes søgte at entre op paa samme, blev Resultatet blot, at vi paa Grund af Tyngden paa den ene Side rullede Baaden om ligesom en Tønde. Rælingerne kom igjen op; i den ene af disse fik vi alle igjen samtidig Tag og trykkede den under os, idet vi saaledes hvælvede Baaden over os, gribende efter den anden Ræling. Denne lykkedes det os ogsaa at faa fat i og dernæst i Kjølen, men, da vi alle var paa samme Side, blev Resultatet det samme. Baaden gik atter en Gang om, og under dette mistede jeg mit Greb og sank. Nu ansaa jeg Dødsøjeblikket for kommet; men Dødsfrygten fordoblede Kræfterne, og Instinktet satte Legemet i Bevægelse, saa jeg, trods min tunge Paaklædning, atter naaede Vandfladen tæt ved Baaden og klamrede mig fast — ikke til denne, men til en af mine Ulykkeskamerater, efter hvis Fødder jeg halede mig op. For disse var det imidlertid lykkedes at komme op paa Hvælvet, medens det var befriet for min Tyngde. Et Øjeblik laa jeg krampagtig omsluttende hans Legeme, indtil jeg vækket ved Tanken om det farlige i min Stilling atter ansporede mine Kræfter for at naa Kjølen. Dette lykkedes ogsaa, medens Kameraterne balancerede Hvælvet. Saaledes var vi alle igjen lykkelig samlede paa dette, og hvor glade og taknemmelige var vi ikke herfor, skjönt det tilbød saa liden Sikkerhed; thi Baaden var saa liden, at den belastet med vore tre tunge Legemer knapt var synlig over Vandfladen, og at den paa Grund av Søgangen og den uheldige Omstændighed, at vi ikke kunde finde Nøglen og trykke den ud, ikke vilde ligge roligt, men altid viste en Bestræbelse til at gaa rundt, og var det sket endnu en Gang, vilde vi sikkert alle blevet Dødens visse Bytte. Men Herren holdt sin Haand over os, og hvor svage vore Kræfter end var, svigtede de os ikke et Øjeblik, saalænge

vi tumlede om; først da Hjælpen kom, faldt vi sammen. Den hele Tid fra Klokken 3.40, paa hvilket Klokkeslet mit Uhr var stanset, til omtrent Kl. 6^{1/2}, da Hjælpen kom, udraabtes afveklende af os alle stadige Nødraab; men kun liden var Udsigten til at blive hørte paa den store aabne Fjord, næsten ¹/₄ Mil fra nærmeste Gaard. Ingen Baad saaes at nærme sig, og intet Gjensvar kunde fornemmes. Kun Bølgernes tunge Slag mod Hvælvet, blandet med Vindens Hysten og Kameraternes ængstelige Raab og Suk: „o Gud, hjælp! o Gud vær os naadig!“ var det eneste jeg hørte. Engang saaes dog tre Baade sejlene i omtrent ¹/₁₆ Mils Afstand, uden at de dog — saa faar man haabe og tro — blev os var eller hørte vore vedholdende Jammerskrig. — Stadig øgede Vinden paa og med den Bølgerne, som nu slog aldeles over Baaden og truede med at rive os løs, og mangen Gang løftedes vi af Søerne op fra Hvælvet, og Under var det, at ikke ogsaa Hænderne slap sit svage Tag i Kjølen; men, som sagt, Faren giver Kræfter: hver Muskel, hver Fiber er spændt. Kjølen omklamres med Fingrene af en overnaturlig Magt, og for bedre at modstaa en større Bølge, naar den brækkede over Hvælvet, maatte vi lægge os flade ned og lade den slaa over vore Hoveder. Det var en lang Tid, hvert Minut syntes som Timer, men alt som Tiden gik, svandt saavel de legemlige som de aandelige Kræfter. Tænkeevnen slappedes, Følelsen, Synet og Hørelsen sløvedes, alt var som i en Drøm, der var indtraadt en Ligegyldighedstilstand, en aandelig Søvn, hvoraf jeg kun kunde vækkes ved Tanken om vor farlige Stilling, og ved, naar Blikket tilfældigvis førtes hen paa Kameraterne, at se deres af Kulde og Overanstrengelse forandrede Ansigtudtryk, det Udtryk, der findes alene hos dem, der kjæmper med Døden, — et Fortvivlelsens Udtryk i Dødsøjeblikket — et saadant Syn maatte vel gjøre et dybt og rystende Indtryk, som, skjønt det opfattedes af sløve og omtaagede Øjne, aldrig vil forglemmes. Nu var ogsaa Stemmen bleven hæs og svag, saa den ene knapt kunde høre den Andens Raab eller Tiltale, og den ene af Kameraterne kunde ikke længere svare; Fraaden stod ham ud af Munden; Øjnene var lukkede, han var bevidstløs, men ikke desto mindre arbeidede Legemet med at holde sig fast: Arme, Fingre og Ben omklamrede endnu Kjølen, og vilde trolig have ydet sin Bistand ligetil Dødsøjeblikket; — men saavidt skulde det ikke komme, vi fik sande det gamle Ord: Naar Nøden er størst, er Hjælpen nærmest.

Efterat vi nu en Tidlang havde ligget i Ro uden at tale eller raabe, — enhver beskæftiget med sine egne Tanker eller Drømme, hører jeg den anden Kamerat, den af os, der forholdsvis hele Tiden havde de bedste Kræfter, pludselig udraabe: „Jeg ser en Baad, nu maa vi raabe.“ Dette var for mig vistnok en glædelig Underretning; men Sløvheden var for stor til, at den kunde gjøre noget dybere Indtryk, eller til at jeg kunde opfatte Forandringen i vore Udsigter, ligesom ogsaa den kort efterfølgende Redning staar for min Erindring med kun dunkle Omrids. Jeg saa Baaden i det Øjeblik, den lagde til Hvælvet, og da jeg af Stemmerne i samme hørte, at man antog mig for død, slipper jeg Kjølen og griber om Rælingen paa den anden Baad, efter hvilken jeg blev hængende. Efter flere forgjæves Forsøg paa at hale mig ind lykkedes det endelig at vippe mig efter det ene Ben, hvorpaa jeg aldeles magtesløs faldt ned i Bunden af Baaden, som flere Gange havde været paa Vej til at kantr under dette Arbejde. Den allerede bevidstløse Kamerat blev derpaa efter megen Anstrengelse bragt ned i Baaden, som ogsaa denne Gang var udsat for samme Fare. Skjønt uden Erindring om hele denne Tildragelse, var dog hans Instinkt saa stærkt at han med en betydelig Kraft klamrede sig til det, der laa ham nærmest; saaledes laa han paa Knæ i Baaden om-

fattende med sine Hænder den Kones Skuldre, der væsentlig bidrog til vor Redning, og trykkede hende ned i Bunden. Denne Kone var Ingeborg Thomasdatter Dragøen. Allerede tidlig var hun bleven opmærksom paa vor Ulykke; men da hun var alene med en Tjenestepige og to ukonfirmerede Børn, vovede hun sig ikke uden bedre Hjælp ud paa den oprørte Fjord. Hun tog imidlertid disse med sig, satte Baad paa Søen og roede hen til Naboen, for at gjøre ham opmærksom paa vor Fare og om muligt derfra faa Hjælp; skulde ikke dette lykkes, var det hendes Hensigt at vove det Yderste for at frelse os. Heldigvis lod dennes voxne Søn og Tjenestepige sig formaa til at følge hende, hvorfor hun derpaa roede hjem med sine to Børn for ikke ogsaa at udsætte dem for den med en Redning paa en oprørt Fjord altid forbundne Fare. Med de øvrige tre roede hun derpaa ud til Hvælvet, som hun bordede med megen Kløgt og Forsigtighed, og bidrog saaledes ved sin Forstand, Aandsnærværelse og Anstrengelse samt — som omtalt — med personlig Fare til vor lykkelige Redning. Efter at være bragt iland og dels baarne, dels trukne op ad den til Gaarden Dragøen førende stejle Bakke, kom vi i et godt Hus og gode Senge, og nød her hos vor Redderinde al den Pleje og Omsorg, der kunde tiltrænges under vore fortvivlede Omstændigheder. Allerede Dagen efter naaede vi lykkelig og vel vore Hjem, idet vi var saavidt restituerede, at vi alene kunde fortsætte vor uheldige Rejse, der aldrig vil udslettes af vor Erindring, men altid staa for enhver af os som en Mindelse fra Herren om, at hvor i Verden vi færdes, bør vi ikke nære for stærk Tillid til os selv, men stole paa ham, fra hvem al Hjælp kommer, og fremfor alt stedse at søge at være beredte; thi Ingen ved naar hans Time slaar.“

VII, 5. Marie K., f. i Hosanger 22. mai 1845.

Ugift.

Hun bistod sin mor i alt husstel — saavel i Manger prestegaard som i hjemmet i Kristiania og pleiet med opofrende ømhet de gamle til deres siste stund.

VII, 6. Julie K., f. i Hosanger 22. septbr.

1846, † i Kristiania 15. dcbr. 1910. Ugift.

I yngre aar var hun husbestyrerinde; men nedbrudt helse tvang hende til at opgi arbeidet, og i mange aar laa hun derfor tilsengs — med lidelser, som hun bar med stor taalmodighet.

VII, 7. Mikael Skjelderup K., f. i Hosanger 6. aug. 1848, tok eks. artium i 1866, teologisk embedseks. 1871 og var derefter personel kapellan hos sin far i Manger, indtil han i 1874 blev utnævnt til sogneprest i Karlsøy, hvor han døde 14. oktbr. 1876.

Marie K.

58.

Julie K.

59.

60.

Mikael Skjelderup K.

* i Kristiania 21. april 1874 Julie Essendrop, f. i Klæbu 11. decbr. 1851, d. av dav. statsraad, senere biskop i Kristiania Carl Peter Parelius E. (f. 6. juni 1818, † i Kristiania 18. oktbr. 1893) og Karen Fabritius (f. 2. sept. 1819, † i Kristiania 22. mai 1889). 2 barn (106—107).

Julie K. flyttet efter sin mands død til Kristiania, hvor hun blev ansat ved biskopens kontor som „famulus“, en stilling hun har hat under 4 biskoper (Essendrop, Bugge, Bang og Tandberg), og i hvilken hun har vundet almindelig anerkjendelse for sin dygtighet. Dette har faat uttryk ved flere

leiligheter, bl. a. ved hendes 40-aars jubilæum i stillingen, 1. april 1917.

I „Morgenbladet“ 31. mars 1917 skrives bl. a.:

„Hun har i stillings medfør kommet i berøring med en flerhet av stiftets prester. Disse vil imorgen sende hende mange gode ønsker og venlige tanker. Hun har vundet sig mange venner ikke blot ved sit samvittighetsfulde og nøiagtige arbeide, men ved sin uforanderlige elskværdighet og sin fine og noble karakter“.

Og senere:

„Fru Julie Kobro var gjenstand for stor opmerksomhet paa sin jubilæumsdag. Blandt de mange, som komplimenterte hende, var en flerhet av byens prester med biskop Tandberg i spidsen. Hr. Tandberg holdt en vakker tale for fruene og overrakte hende en smuk blomsteropsats av sølv fylt med blomster. Stiftsprovst dr. Otto Jensen

frembar likeledes i en smuk tale presteskapets tak. Fra Fagerborg menighetsraad, hvis udmerkede sekretær fru Kobro er, uttalte sogneprest Gundersen en varm tak og overrakte en erkjendtlighetsgave i sølv. Forøvrig mottok fruene en mangfoldighet av blomster og telegrammer.“

Om den sørgelige ulykke, som medførte Mikael Kobros død, meddeles følgende i „Tromsø Stiftstidende“ 18. oktbr. 1876 (optat i „Morgenbladet“ 6. novbr. s. a.):

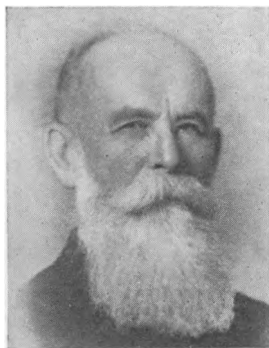
„I mandags kom ekspresse hertil byen med det ulykkesbudskab, at sognepresten til Karlsø, Mikael Kobro er forulykket sidstleden lørdag paa sin embedsreise til annexet Helgø, hvor der skulde være kirketjeneste for sidste gang dette aar. Beretningen lyder i korthed

saaledes: Lørdag formiddag var presten taget med ottrings baad og 4 mand i skyds. Veiret var rusket, men ikke saadan, at der næredes frygt for nogen fare. Med to klør sat holdt man det gaaende ud over Helgøfjorden og ret ud for gaarden Kammen paa Vandøen, hvor en rosse hvælvede baaden. Alle mand kom imidlertid paa hvælvet. Presten, der havde en tungere reisedragt og en under saadanne omstændigheder mindre heldig plads i baaden end de øvrige, voldte det større anstrengelse at komme op paa hvælvet, og som følge deraf udtømtes kræfterne ogsaa snarere. Han holdt sig dog paa hvælvet 1 1/2 time, hvorpaa kræfterne svigtede ham, saa han ikke længer formaade at holde sig fast og bortskylledes. De fire mand, som presten havde i skyds, blev alle reddede, efterat de havde siddet paa hvælvet i 4 timer, af hr. Schjølberg, fra Vandøen, der havde hørt nødraabene. Han havde imidlertid en halv mils vei at gaa, inden han naaede folk og fik den fornødne hjælp til redningsforsøg. Det er en endog i disse veirhaarde distrikter sjelden ulykke, at en embedsmand saaledes forulykkes under sin embedsgjerning, og begivenheden er saaledes omfattet med en mere end almindelig deltagelse baade formedelst den kjærlighed, hvormed presten var omfattet af sin menighed, og paa grund af det over al beskrivelse haarde slag, som har rammet den med 2 smaa børn tilbagesiddende enke.“

„Tromsøposten“ omtaler ogsaa ulykken og tilføier: „Veiret var vistnok noget uroligt, heder det, men dog ikke i den grad, at der kunde øines nogen overhængende fare. Nordlændingen kan godt manøvrere sin baad og er vel vant til at kjæmpe mod storm og bølger; vi kan derfor ikke frigjøre os for den tanke, at denne beklagelige ulykke under saadanne veirforhold muligens kan være fremkaldt af malkonduite eller uagtsomhed af høvedsmanden.“

VII, 8. Isak K., f. i Hosanger 2. mai 1850, kom efter nogen aars arbeide ved et kontor i Bergen til Kristiania i 1869. Derfra reiste han i 1872 til Stettin, hvor han var ansat hos firmaet Meyer & Co. et aar, og i 1873 drog han til New-castle, hvor han i 5 aar arbeidet hos Southern & Co. (trælast- og skibsmæglerforretning). I 1878 begyndte han egen skibsmægler- og agenturforretning i Kristiania, hvilken han fremdeles driver. Han eier eget hus, Gyldenløves gate 46.

* i St. Lukas church, Kentish Town, London 1. juni 1881 Elizabeth („Lizzie“) Bacon, f. i Colchester 10. mars 1855, d. av bokhandler Thomas B. og Ellen Layzell (vistnok forvansket fra Lazelle, da hendes far var fransk). 8 døtre (nr. 108—115).

Isak K.

61.

Elizabeth K., f. Bacon.

62. VII, 9. Joakim Ege K., f. i Hosanger 8. april 1853, tok eks. artium i 1871 og teologisk embedseks. i 1878 (den praktiske prøve i 1879). 17. mai 1879 blev han utnævnt til personel kapellan hos sin far, sognepresten i Manger, og da denne i 1881 tok avsked, bosatte han sig i Bergen,

hvor han til mai 1883 var lærer ved Hambros private skole. Derefter tilbragte han vel 3 aar som forrettende prest under jevn omflakken, idet han bestyrte ledige embeder i Bergens, Kristianssands og Kristiania stifter (Skodje, Tveit og Sarpsborg); fra 13. sept. 1884 utnævnt til stiftskapellan i Tromsø opholdt han sig efter hvert i Hammerfest, Balsfjord, Hadsel, Sand i Senjen, Salangen, Honningsvær, Vardø og Skjerstad. 26. mai 1886 blev han saa utnævnt til residerende kapellan i Gloppen med bopæl i Breim, 3. sept. 1890 til sogneprest

i Jelsa, 27. juli 1896 likesaa i Skaanevik, 1904 i Bud og 1911 i Søndre Fron. Fra sistnævnte embede blev han meddelt avsked fra 1. oktbr. 1917 og bosatte sig i Trondhjem; han har senere bistaat ved betjeningen av forskjellige presteembeder i Trondhjem og omegn (fra 1. aug. 1920 prest ved byens sykehus). I den længste tid av sit virke i faste embeder

har han været formand i vedkommende herreds skolestyre og fattigstyre, i Jelsa og Skaanevik i nogen aar ogsaa medlem av de resp. herredsstyres.

* i Skodje 15. juli 1886 Lydia Marie Schare, f. i Kristianssund 30. mars 1852, † i Søndre Fron 24. aug. 1916, d. av toldbetjent Christian Fredrik S. (f. i Kr.sund 6. juli 1814, † paa Harøen 19. aug. 1860) og Anna Martha Strand (f. i Trondhjem 2. juli 1818, † i Trondhjem 24. aug. 1872). 2 døtre (nr. 116—117).

63. VII, 10. Trine K., f. i Manger 8. mai 1856, † i Manger 26. mars 1865.

Ved hendes død skrev sorenskriver Ole Bøgh en sang: „Ved min lille, kjære veninde Trine Kobros grav“, av hvilken følgende vers her gjengives:

Du barnesjæl saa glad og fri
 med øiets lyse kjerte,
 en blomsterknop paa jordens sti
 med vaarens friske hjerte;
 du som saa sød og kjærlig sprang
 og som en fugl dig liflig svang
 i barnetroens glæde;
 du lyse haab i kjærlig hjem,
 hvor kaldte liv og lyst du frem
 og kunde vaar berede!

O bitre smerte! Søde tro!
 Her staar et stevnemøde
 ved barnets tause, mørke bo
 i vaarens morgenrøde.
 O, fader, moder, græd, ja græd!
 Vist smerten lindres skal derved,
 men græd med troens hjerte.
 Da gennem gravens taarepil
 vil straale hendes barnesmil
 med fredens milde kjerte.

Jeg glemmer aldrig første gang
 jeg saa dig lille engel!
 En blomsterknop som yndig sprang
 i bægeret paa sin stengel.
 En barnesjæl, en kind saa rød,
 en barnerøst saa mild og sød:
 det syn jeg kan ei miste.
 Saaledes staar du for mig end
 i favnen av den bedste ven,
 vor Herre, Jesu Christe.

VI, 10. HANS CHRISTIAN HESS og PERNILLE MARIE H., f. KOBROs barn:

VII, 1. Leonhard H., f. 22. aug. 1838, fhv. fyrvogter (Kinnesund fyr), lever som pensionist i Florø.

* 1) Louise Birgitte Einarsdatter Færø, f. 19. mars 1838, † 29. juni 1912. 10 barn (118–127).

* 2) 6. december 1914 Marie Kristine Helle, f. 22. aug. 1857. Ingen barn.

VII, 2. Kristine Marie H., f. 18. septbr. 1840, † 7. mars 1909.

* Georg Knudsen, f. 3. juli 1846, † 31. decbr. 1920, skomaker i Bergen. 3 barn (128–130).

VII, 3. Hansine Kristiane H., f. 1. juli 1841.

* Rasmus Salamonsen, Synnevaag, kjøbmand i Lindaas, †. 7 barn (131–137).

Leonhard H.

64.

Kristine Knudsen, f. H.

65.

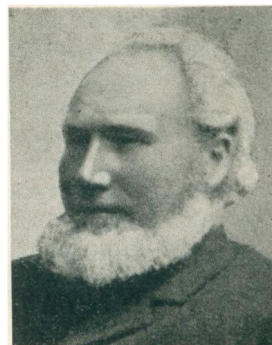
66.

Hansine Salamonsen, f. H.

Marie M. H.

Georg H.

67. VII, 4. Isak Kobro H., f. 1844, sjømand, døde i utlandet (aarstal ukjendt).
68. VII, 5. Marie Margrethe H., f. 1846, † i Bergen 18. decbr. 1916, ugift.
69. VII, 6. Georg Balsch H., f. 9. aug. 1848, landhandler og post-aapner, Buskøen, bor nu i Florvaag pr. Bergen.
70. VII, 7. Anne Marie H., f. 12. septbr. 1850, † 3. juli 1875.

Anne Værø, f. H.

* Ingeborg Olsen, f. 5. oktbr. 1838. 5 barn (138—142).

* Nicolai Berntsen Værø, f. 7. oktbr. 1845, † 29. april 1878, inderst. 3 barn (143—145).

VII, 1. IVER RASMUS IVERSEN og ANNE MARIE de LANGE KOBRO I., f. HØEGs barn:

71. VIII, 1. Fredrik I., f. i Bergen 11. novbr. 1859, urmaker i Bergen.
72. * 26. juni 1883 Mary Ann Wiles, f. i London 30. mai 1864. 3 barn (146—148).
- VIII, 2. Michael I., f. i Bergen 30. novbr. 1861, student 1882, cand. med. decbr. 1890, reiste i 1891 til Stoughton, Wis., U. S., hvor

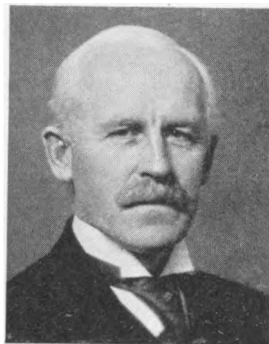
han praktiserer og har et litet sykehus.

* i Chicago 24. aug. 1891 Helga Johanne Eide, f. i Indre Holmedal 30. decbr. 1866, d. av amtsagronom Erling Knudsen E. (f. i Sogndal 10. aug. 1825, † i Holmedal 31. mars 1903) og Ingeborg Torgeirsens Hellevik (f. 16. decbr. 1828). 3 barn (149—151).

- VIII, 3. Wilhelm I., f. i Bergen 21. febr. 1864, fabrikeier, Valestrandsfossen i Haus. **73.**
- * i Bergen 28. oktbr. 1893 Augusta Kathrine Pedersen, f. i Bergen 12. septbr. 1869. En adoptivdatter — Aino, f. i Stockholm 1905.
- VIII, 4. Kirsten Marie I., f. i Bergen 6. jan. 1867. **74.**
- * i Bergen 26. mai 1904 Nils Gustaf Selander, f. i Stockholm 8. mars 1877, forfatter og maler. En adoptivdatter — Eva Maria, f. i Stockholm 21. mars 1918.
- VIII, 5. Mathilde I., f. i Bergen 18. mai 1869. Ugift. **75.**
- VII, 3. CARL FRITZ HØEG og CHRISTIANE H., f. HANSENS barn:
- VIII, 1. Johan Albert H., f. i Bergen 1. juni 1867, student 1886, cand. med. decbr. 1894, praktiserte i Kristiania fra 1895 til 1906 og døde 12. febr. 1908. **76.**
- * i Vestre Aker 25. septbr. 1895 Margit Mathea Hvalstad, f. i Kristiania 12. novbr. 1870, d. av brukseier Johannes Anders H. (f. 3. oktbr. 1832) og Marie Agnete Bjørnstad (f. 6. jan. 1842). Ingen barn. Hun * 2) 6. mai 1913 Reidar L'Orsa, agent i Kristiania.
- VIII, 2. Carl Fritz H., f. i Bergen 12. april 1869, student 1887, tandlægeeksamen 1891, praktiserte i Bergen fra 1892 til sin død 17. decbr. 1903. **77.**
- * i Bergen 1892 Helmine Marie Dreyer, f. i Tromsø 14. novbr. 1866, d. av kjøbmand Andreas Vincent D. og Elise Rebekka Hansen. 5 barn (152–156).
- VIII, 3. Emil Christian H., f. i Bergen 19. jan. 1871, student 1889, cand. med. decbr. 1896, har fra 1898 praktisert i Bergen, i de senere aar væsentlig som tandlæge. Ugift. **78.**
- VII, 4. THOMAS SOMMER KOBRO HØEG og SIDONIE H., f. COLBERGs barn:
- VIII, 1. Christian Henrik Emil H., f. 24. decbr. 1865, tandlægeeks. 1885 (ogsaa i Boston, D. D. S.), praktiserer i Kristiania. **78.**
- * Maren Andrea Aarøe, f. 9. april 1870. 2 barn (156–158).
- VIII, 2. Kirsten Elise Margaret H., f. 3. decbr. 1867, organisteksamen 1890.
- * Thorvald Olsen Hanvold, f. 2. novbr. 1868, † 18. aug. 1910, veterinærpremierløytnant og amtsdyrlæge i Akershus (Asker og Bærum). 4 barn (159–162). **79.**

81. VIII, 3. Ottonie („Tonny“) Martha Othilie H., f. 24. decbr. 1869, tandlægeeks. 1893, se nedenfor.
82. VIII, 4. Sigvard Tom Kobro H., f. 24. februar 1872, † 16. juni 1919, tandlægeeksamen 1893, praktiserede i Kristiania.
* Anna Gustava Gran, f. 13. decbr. 1879. 4 barn (163–166).
83. VIII, 5. Victor Ervin Tom Kobro H., f. 16. septbr. 1878, dyr- lægeeks. 1904, ul. veterinærkaptein, fylkesdyrlæge i Akershus (Asker og Bærum).
* Thora Helene Bleger, f. 26. novbr. 1884. 3 barn (167–169).
- VII, 6. CHRISTIAN HØEG og FREDRIKKE MICHAELINE H., f. IVER- SENSs barn:
84. VIII, 1. Christian H., f. i Bergen 12. mai 1865, student 1884, cand. med. juni 1892, har siden 1893 praktiseret som læge i Amerika, fra 1895 i Decorah, Iowa.
* i Brookings 24. januar 1894 Tonny Martha Othilie Høeg, f. i Kristiania 24. decbr. 1869, d. av tandlæge Thomas Sommer Kobro H. og Sidonie Colberg. 3 sønner og 1 datter. (263–266).
85. VIII, 2. Alvilda H., f. 28. mai 1866.
* 17. novbr. 1891 Percy Fritz Rosenkrants Balchen.
86. VIII, 3. Otto H., f. 23. april 1869.
* Betty Ellerhusen. Egteskapet ophævet.
87. VIII, 4. Fredrik Michael H., f. 22. april 1870, kjøbmand i Bergen.
* 24. april 1899 Nicolaya Henriette Bryhn Helberg.
88. VIII, 5. Dagny Emilie H., f. 14. septbr. 1872. Ugift.
- VII, 1. THOMAS K. og BOLETTE NICOLAYSEN K., f. ZIESLERSs barn:
89. VIII, 1. Isak K., f. i Bergen 29. oktober 1867, tok eks. artium ved Kristiania katedralskole i 1885 og medicinsk embedseks. i juni 1893. I aarene 1886–1892 var han stenograf i Stortinget. Han blev vpl. sekondløjtnant i armeens sanitet 17. april 1892, vpl. premierløjtnant 31. mars 1894 og utnævntes 11. juli 1899 til fastlønnnet premierløjtnant fra 2. juli at regne, 1. juli 1907 til kaptein med anc. fra 13. aug. s. a. Han var adjutant hos sanitetsgeneralen fra 17. juli 1899 til 29. novbr. 1907 og har siden den tid været indbeordret kaptein ved sanitetsgeneralens (senere sanitetschefens) stab. — Fra 15. mars til 31. aug. 1893 var han kandidat ved Kristiania fødselsstiftelse, fra 15. septbr. 1893 til 13. juli 1899 kommunelæge i Samnanger, og siden 1. august 1899 har han praktiseret

i Kristiania. Han var ordfører i Samnanger fattigstyre 1897—1899, assistent hos Den norske lægeforenings generalsekretær 1900—1907. I 1908 var han medlem av en komite, valgt av de i Kristiania boende sanitetsoffiserer, for at utarbeide forslag til en ny ordning av sanitetet. 23. oktbr. 1911 blev han konst. og fra 1. febr. 1912 fast ansat som sekretær og kasserer for „Understøttelsesforeningen for norske læger og deres efterladte“; fra 27. oktbr. 1911 er han sekretær og kasserer for „Pasteurlegatet“. I „Det militærmedicinske selskap“ var han sekretær 1901—1903, formand 1919—1920. I 1913 blev han opnævnt til medlem av en komite, nedsat av Forsvarsdepartementet, til revision av armeens sykeforpleining (indstilling avgit oktbr. 1917), 19. septbr. 1916 av Forsvarsdepartementet ansat som militær medicinalrevisor, 13. febr. 1916 valgt til redaktør for „Norsk tidsskrift for militærmedicin“, fra 1. jan. 1919 ansat som forretningsfører for „Norske lægers sykeforsikringsforening“. Han var en av stifterne for „Norsk medicinsk-historisk forening“, som holdt sit første møte 20. novbr. 1919 og da valgte ham til viceformand. 4. aug. 1908 blev han indvalgt som utenlandsk medlem av „Svenska läkaresällskapet“, og 30. aug. 1918 blev han utnævnt til ridder av den svenske Wasa-orden.

Han har utgit et større verk: Norges læger 1800—1908 (Kristiania 1908—15, 1360 sider), samt et tillæg: Norges læger 1909—1915 (Kr.a 1916, 114 s.). Sammen med Rs. Hansson i 1906: Norske lægers Nordkap-Varangerfærd 1905. I de norske medicinske tidsskrifter og i dagspressen findes forøvrig mange artikler av ham.

* 1) i Kristiania 1. mai 1895 Tønnesine Josefa Jervell, f. i Frænen 21. juni 1871, † i Kristiania 15. mars 1905, d. av sogneprest og provst Joseph J. (f. 3. nobr. 1813, † i Aalesund 18. mai 1885) og Susanna Borchmann Angell Lied (f. 13. april 1830, † i Kristiania 7. oktbr. 1892). 4 barn (170—173).

* 2) i Kristiania 6. novbr. 1906 Sofie Kirstine Klaveness, f. i Eidsberg 20. april 1875, d. av sogneprest Thorvald K. (f. i Sandehrerred 22. septbr. 1844, † i Kristiania 17. febr. 1915) og Barbra Henriette Landmark Hvoslef (f. i Førde 31. mars 1843). 2 barn (174—175).

VIII, 2. Johan Ziesler K., f. i Bergen 3 mars 1869.

Han var discipel ved Skiens apotek fra 1. decbr. 1886, tok med-

90.

hjelperprøven april 1890, apotekereksamen 16. decbr. 1892 og var derefter ansat i 3½ aar ved apoteket Hygiea i Kristiania, en kortere tid ved Uranienborg og Rikshospitalsapoteket samt fra 1. mai 1897 til 30. juni 1903 ved Svaneapoteket, Kristiania. Han overtok fra 1. juli 1903

bestyrelsen av det da oprettede „Apothekernes fælleslaboratorium“ (senere forandret til „Apothekernes laboratorium for specialpræparater“), et uansvarlig aktieselskap og en umiddelbar fortsættelse av den fabrikk for piller og fluide ekstrakter, som Svaneapoteket i Kristiania allerede hadde drevet i mange aar, og firmaet „Boyesen og Kobro“s fabrikk for fremstilling av farmaceutiske præparater (oprettet 1894). Selskapet har filialer i Bergen og Trondhjem. Han har i 2 aar været medlem av Den farmaceutiske forenings bestyrelse

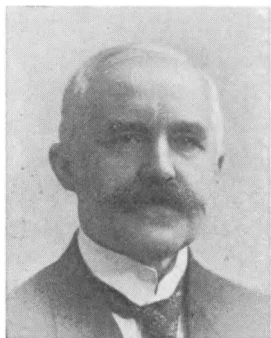
og medlem av en departemental statsdepotkomite. Ved kgl. rsl. av 16. juli 1904 blev han meddelt bevilling som importør og forhandler av apotekerverer iflg. lov av 16. mai 1904.

* 1) i Kristiania 26. novbr. 1898 Julie Johanne Cathrine Hoch, f. i Kristiania 25. septbr. 1872, † i Kristiania 13. oktbr. 1899, d. av korpslæge (og apoteker) Johan Fredrik H. (f. 16. oktbr. 1840, † 22. juli 1910) og Julie Mariane Kolderup (f. 6. juli 1844, † 18. septbr. 1889). Ingen barn.

* 2) i Kristiania 6. oktbr. 1900 Hervora Christiane Grøner, f. i Gjerrestad 17. juli 1879, d. av sogneprest Jørgen Christian Andreas G. (f. 14. aug. 1814, † 16. oktbr. 1900) og 2. hustru Hervora Ovidia Petersen (f. 5. juli 1847). 3 barn (176—178).

91.

VIII, 3. Ernst Karl Kobro, f. i Bergen 12. decbr. 1870.

Efter middelskoleeksamen og 4½ aars virksomhet paa et handelskontor i Kristiania opholdt han sig 1892—1897 i Newcastle, Dundee, Leith og Køl n a. R. Fra 1897 til 1905 var han først ansat i en bank i Kristiania og siden i en en gros forretning, indtil han i juni 1905 startet sin egen en gros og agenturforretning i Kristiania under firma Kobro & Co. — Allerede under opholdet i Skotland begyndte han at skrive korrespondancer

til norske blade, og senere var han i mange aar sportsreferent for „Morgenbladet“. Samtidig var han korrespondent for flere utenlandske blade, saasom Daily Mail, London og Paris, Daily Mirror, Standard, New York Times og flere engelske uketidsskrifter. Om hans journalistiske virksomhet til fremme av turisttrafikken til Norge skrev „Morgenbladet“ 9. mars 1909 (nr. 143) en længere anerkjennende redaktionsartikkel.

Som mangeaarig sekretær for Kristiania Lawn Tennis Klub kom han i nær berøring med medlemmer av det daværende kongehus: kronprins Gustav, prins Gustav Adolf og prins Wilhelm. I 1902 var han i 8 dager kronprinsens gjest under tennisturneringer i Stockholm.

* i Trondhjems domkirke 6. juni 1911 Fredrikke („Dik“) Andrea Rude, f. i Trondhjem 29. oktbr. 1885, d. av dampskibsekspeditor Gerhard Christian Rude (f. i Mandal 16. juli 1843, † i Trondhjem 19. jan. 1918) og Christiane Mathilde Lund (f. i Mandal 29. aug. 1843, † i Trondhjem 16. mars 1901). 4 barn (179—182).

VIII, 4. Harald K., f. i Kristiania 6. mai 1874.

92.

I 1891 begynte han i gartnerlære ved Universitetets botaniske have og var efter 2½ aars læretid medhjælper i et handelsgartneri, indtil han høsten 1895 blev optat som elev ved havebrukshøiskolen Vilvorde i Danmark, hvor han tok avgangseksamen i 1898. Efter et kortere ophold ved Gram slotshave i Schleswig reiste han til London, hvor han var ansat et aar i et større staudegartneri. Han reiste saa tilbake til Kristiania, vikarierte en kort tid ved Universitetets botaniske have og var derpaa i 6 aar privatgartner paa „Kastellet“, Nordstrand, indtil han i 1905 opprettet eget handelsgartneri paa Nordstrand. Dette drev han til 1915, da han blev ansat som generalsekretær i „Norsk Gartnerforening“ og redaktør av foreningens tidsskrift. Han er fast medarbeider i „Akersposten“ og i „Hjemmet“; i fag- og dagspressen har han forøvrig skrevet talrike artikler. Han eier en villa med have paa Nordstrandshøgda („Nordvang“).

* i Kristiania 11. jan. 1908 Aslaug Marie Knudsen, f. i Kragerø 3. septbr. 1880, d. av skibsfører Oluf K. (f. 19. septbr. 1854, † 19. mai 1900) og Karen Elise Knudsen (f. 9. jan. 1855). 1 søn (nr. 183).

93. VII, 3. KARL MATHIAS K. og KAREN SYBILLA K., f. ABELs barn:
VIII, 1. Ervine („Evy“) Margrethe K., f. i Kristiania 30. jan. 1870.

Efter middelskoleeksamen (i Lillesand 1885) utdannet hun sig som fotograf i Kristiania 1888–1889 og oprettet aaret efter „Lillesands fotografiske atelier“, som hun drev til 1895, og som eksisterer endnu under samme navn. Det var dengang meget sjelden, at en dame drev fotografisk forretning eller i det hele tat var utdannet fotograf; derfor sa ogsaa byens barber (!), som ved siden av sit egentlige arbeide ogsaa optraadte som fotograf: „Den jentungen skal vi snart faa væk, og hun holder jo ikke aapent om søndagen engang!“ – hvad der dengang var næsten utænkelig, da det at fotografere sig i en liten by betragtedes som en forlystelse og sattes i klasse med

karusel og lign. Forretningen gik dog trods alle spaadomme meget godt.

* i Vestre Moland 2. mai 1895 Fridtjof Rosendahl, f. i Bergen 12. juli 1859, søn av kjøbmand Gunnar R. (f. i Bergen 12. juli 1819, † i Bergen 30. novbr. 1901) og Johanne Hansen (f. 29. novbr. 1823, † i Bergen 8. febr. 1908). 3 barn (184–186).

Gunnar R. tok kjøbmandseksamen (eget for Bergen) i 1835 og drev sammen med sin far i mange aar en av landets største sildeforretninger en gros med salterier paa Buelandet m. v. I sine senere aar var han redaktør av „Bergensposten“; i 1859 blev han valgt som 1. suppleant til Stortinget (det var første gang „Venstre“ traadte frem i Bergen); han var en god ven av Bjørnstjerne Bjørnson i de aar, B. opholdt sig i Bergen.

Fridtjof R. tok middelskoleeks. i 1876 og begyndte straks efter at arbeide ved bokholderkontoret i „Norges bank“s filial i Bergen, men gik snart over til et skibsrederkontor. 1. mai 1880 blev han imidlertid ansat som assistent i „Bergens brandforsikringsselskap“, og i dette har han saa passert graderne, indtil han i 1903 blev dets administrerende direktør. Fra 1907 er han formand i komiteen for „De i Bergen arbeidende brandforsikringsselskaper“; desuten er han sakkyndig medlem av Bergens handelskammer og medlem av Bergens voldgiftsret.

94. VIII, 2. Margrethe Christine K., f. i Farsund 12. novbr. 1871.
(Forældrene var paa flytning fra Kristiania til Høgsfjord, da hun blev født – i sin morfar, sorenskriver Abels hus).

* i Vestre Moland 1. aug. 1895 Fredrik Wilhelm Keyser Kaurin, f. i Tromsø 2. febr. 1867, søn av seminarbestyrer, senere sogneprest til Sande i Jarlsberg Christian K. (f. 31. aug. 1831, † 25. mai 1898) og Ovidia Wilhelmine Keyser (f. 10. oktbr. 1832, † i Kristiania 5. decbr. 1916). Wilhelm K. blev student i 1884, vpl. sekondløytnant i Bergenske infanteribrigade 22. septbr. 1886, vpl. premierlt. 5. novbr. 1892, vpl. kaptein i 1. Akersh. inf. brigade 17. april 1897, tok eksamen ved skoginst. i Stockholm 1892 og blev s. a. ansat i Chr. Ankers forretning i Fredrikshald, hvor han forblev til 1897. Fra 1897 til 1900 var han sekretær ved Norges landbrukshøiskole, hvorfra han 1. jan. 1901 overgik i skogforvalterstilling — først ved Jønsberg revier paa Hedemarken, hvor han ogsaa en tid forrettet som skogforvalter i Hedemarkens og Rendalens forvaltningsdistrikter, derefter fra vaaren 1904 i Vaage og fra høsten 1905 i Østagger distrikt med bopæl i Skien. I 1908 blev han kst. og i 1913 ansat som skoginspektør i nordenfjeldske distrikt og tjenstgjørende ved skogdirektørens kontor med bopæl i Kristiania. Han ledet i 1920—21 skogplantningerne i de av krigen herjede distrikter i Nord-Frankrike og blev derfor utn. til ridder av den franske Landbruksfortjenesteorden. 3 barn (187—189).

95.

VIII, 3. Olga Marie K., f. i Høgsfjord 8. mai 1873.

* i Vestre Moland 22. oktbr. 1897 Daniel Folkestad, f. i Hjørundfjord 29. decbr. 1857, † i Stavanger 4. juni 1920, søn av lensmand Ivar Olsen F. (f. 2. aug. 1816, † 4. juni 1904) og Berit Torstensdatter Standal (f. 6. novbr. 1818, † 25. mars 1898). Han blev student 1876, cand. juris 1881 og var derefter i 2 aar edsvoren fuldmægtig hos sorenskriver Strand i Søndre Søndmør til sommeren 1883, da han nedsatte sig som overrettsakfører ved Bryggen (Davik) i Nordfjord. I oktbr. 1898 blev han utnævnt til politimester i Senjen og Steigen med bopæl i Harstad, i 1909 befordret til Rogaland politimesterembede med bopæl i Stavanger og i 1916 til sorenskriver i Jæren, fremdeles med Stavanger som bosted. I Davik var han 1897—1898 herredsstyrets ordfører. Mens han var politimester i Senjen og Steigen, gik Harstad (dengang

„Harstadhavn“) over til at bli ladested, og F. blev da byens første magistrat. 2 barn (190–191).

96. VIII, 4. Dagny K., f. i Høgsfjord 15. mai 1875.

* i Vestre Moland 16. febr. 1898 Peter Carl Johan Rosendahl, bror av ovennævnte Fridtjof R. (s. 40), f. i Bergen 29. april 1869, student 1888, vpl. sekondløytnant i Bergenske infanteribrigade 28. septbr. 1889, vpl. premierløytn. 17. oktbr. 1896, vpl. kap. 24. febr. 1904, ved 2. brigade fra 1. jan. 1911. Han var elev ved Berlins tekniske høiskole 1891–1895, derefter stadsingeniør i Vardø til 1902, da han ansattes som stadsingeniør i Hamar og Gjøvik, med bopæl i Gjøvik, hvor han tillike var bestyrer av den tekniske aftenskole fra 1904, og hvor han i 1912 etablerte egen ingeniørforretning („Oplandenes tekniske bureau“). Han har med statsstipendium studert tertiære baneanlæg i utlandet. I Gjøvik var han medlem av bystyret; i 10 aar deltok han meget i avholdsarbeidet og har været formand i Vestoplandenes fylke av Det norske totalavholdsselskap; desuten var han viceformand i Gjøvik filial av Norges røde kors. I 1910 bygget han sin egen villa („Kringjaa“) i Gjøvik. I 1920 flyttet han til Kristiania, hvor han er lærer ved den tekniske mellemskole. 3 barn (192–194).

Dagny Rosendahl, f. K.

Magdalene Romie, f. K.

97.

VIII, 5. Magdalene Henriette K., f. i Høgsfjord 15. mars 1877.

* i Vestre Moland 10. august 1909 Georg Wilhelm Romie, f. i Kristiania 6. novbr. 1882, søn av Johan Bernt Martinius Olsen Romie og Ida Mathilde Kallstad. Han er bakermester, drev eget bakeri i Mysen til 1916, da han bosatte sig i Askim og etablerte et elektrisk maskinbakeri. 3 barn (195–197).

Karen K.

98.

VIII, 6. Karen Sybilla („Bibbi“) K., f. i Høgsfjord 24. mars 1879, tok telegrafeksamen i

1897 og har siden været telegrafistinde, først ansat i Lillesand, senere i Kristiania, hvor hun fra 1912 er assistent ved Rikstelegrafens kassekontor. Ugift.

VIII, 7. Michael Skjelderup K., f. i Vestre Moland 11. juni 1881, 99. gik tilsjøs i 1897, tok styrmandseksamen i Lillesand 1900, skippereks. i Bergen 1902. Han var i aarene 1902—1904 styrmand paa skiber tilhørende Sigval Bergesen, Stavanger, blev 15. febr. 1905 ansat i Det bergenske dampskibsselskap, hvor han i 1915 avancerte til dampskibsfører og har ført forskjellige skiber, f. t. D.s. „Saturn“. Hans bosted er Bergen.

* i Lillesand 1. mai 1909 Karen Magdalene Weien, f. i Lillesand 24. august 1884, d. av kjøbmand Johan W. og Elise Ammundrud. 1 datter (nr. 198).

VIII, 8. Jens Isak de Lange K., f. i Vestre Moland 20. aug. 1882, 100. tok eks. artium i 1900 og juridisk embedseks. juni 1906. Studiet blev avbrudt flere ganger, da han under vaabenøvelser i 1903 paadrog sig en ondartet nervesygdom, som gjorde ham arbeidsudygtig til mars 1904; han opholdt sig hjemme i Moland i længere tid flere ganger. Han blev vpl. sekondløjtnant i Trondhjemske infanteribrig. 8. okt. 1901, vpl. premierløjtn. 1. jan. 1914, fra 1. febr. 1916 i 6. divisions infanteri. I 1904 var han kontorist paa et advokatkontor i Kristiania. Efter eksamen blev han ansat som assistent hos politimesteren i Senjen og Steigen (med bopæl i Harstad), hvor han var til 1909, da han blev edsv. fuldmægtig hos sorenskriveren i Hammerfest. I 1908 fik han bevilling som underretssaksfører. Der var han, til han i 1912 blev bysekretær i Tromsø, d. v. s. sekretær i formandskapet og fattigstyret samt chef for byens ligningsvæsen. I 1915 ansattes han som formandskapssekretær og kommunens saksfører i Haugesund, og i 1917 blev han utnævnt til politimester i Vardø, i hvilken stilling han forøvrig hadde været konst. et halvt aar i 1910. I Vardø har han været meget beslaglagt i det kommunale arbeide som formand i en række komiteer og kommissioner; fra 1. jan. 1921 er han tillike formand i sparebankens direktion.

* i Vardø 27. decbr. 1913 Kristine Susanne Arnesen, f. i Vardø 20. febr. 1888, d. av major i Fæstningsartilleriet, kommandant paa Vardøhus fæstning Mauritz Cock A. (f. 6. mai 1855, † 15. decbr. 1914) og Caroline Augusta Hamilton (f. 3. aug. 1861, † 5. aug. 1919). Hun er utdannet som telegrafistinde og har som saadan gjort tjeneste i Finmark og i Kristiania. 4 barn (199–202).

101.

Astrid Arnung, f. K

VIII, 9. Astrid K., f. i Vestre Moland 10. juli 1884.

* i Vestre Moland 1. decbr. 1905 Nils Andreas Arnung, f. i Drammen 7. oktbr. 1875, søn av disponent Niels Andersen og Julie Mathilde Jeremiassen. Ved kgl. resl. av 31. aug. 1907 fik han tilladelse til at anta „Arnung“ som familienavn. Han tok avgangseks. ved Kristiania handelsgymnasium i 1892, var derefter i 3 aar kontorfuldmægtig i Kristiania, tok eks. artium i 1896 og teologisk embedseksamen i 1902. Han blev vpl. sekondløn timer i Kristianssandske infanteribrigade 7. oktbr. 1897, vpl. premierløn timer. 14. novbr. 1905. I 1904 blev han personel kapellan hos sognepresten i Dovre, var hjelpeprest i Trondenes 1905–06 og derefter i 3 aar vikar i Søndeled, Berg, Skedsmo, Meldal, Surndal, Vestnes og Molde. I 1909 blev han utnævnt til sogneprest i Hatfjelldal, i 1913 befordret til Nesset og i 1919 utn. til lektor i Fredrikshald.

Som omflakkende har de oplevet meget, som dog ikke antages at ha „offentlig“ interesse; en undtagelse danner maaske kong Haakons besøk i Skedsmo prestegaard februar 1908, da han med sine adjutanter under en feltmanøvre bodde 3 dager hos dem. Til tak for gjestfrihet mottok de fra kongen et større billede av ham selv i glas og ramme og forsynt med hans egenhændige navnetræk samt aarstal for besøket. 4 barn (203–206).

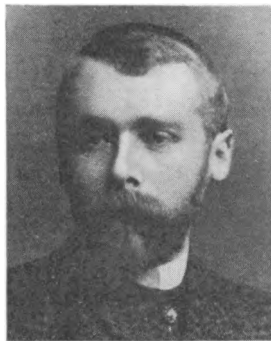
VII, 4. THOMAS COLLETT og SINE C., f. KOBROs barn:

102.

VIII, 1. Jonas Martin Collett, f. i Lindaas 14. oktbr. 1865, tok eksamen artium ved Bergens katedralskole i 1885 og juridisk embedseksamen i juni 1890. Derefter var han i et aar fuldmægtig hos sorenskriver Urbye (Eiker, Modum og Sigdal) og et halvt aar fuldmægtig hos byfogden i Fredrikshald, men maatte paa grund av sygdom fratræde og reiste hjem til Lilleby, hvor han døde 18. decbr. 1892. Ugift.

Han var fra barndommen stadig syk; fik første gang gigtfeber 10—12 aar gl., denne gjentok sig oftere og efterlot en hjertefeil; i studieaarene fik han et mavesaar med hyppige blødninger, som tilslut endte hans liv. Jonas C. var meget avholdt av sine venner og selv en god kamerat, som trods sin daarlige helse bevarte det lyse sind og gode humør til det siste.

VIII, 2. Isak Kobro Collett, f. i Lindaas 19. januar 1867, tok eks. artium ved Drammens skole i 1886, medicinsk embedseksamen i juni 1894 og var saa i 1½ aar amanuensis hos sin far, under hvis sygdom han var kst. i Modum distriktslægeembede. Vaaren 1895 var han en kort tid kst. kommunelæge i Modum under ledighet i stillingen, i 1896 kandidat ved Rikshospitalets medicinske og kirurgiske avdelinger, og fra høsten s. a. nedsatte han sig som praktiserende læge ved Minne i Eidsvold; han blev der senere overdraget kommunelægestillingen i Langset anneks, i Hurdal og Feiring samt fra 1. jan. 1899 ordførerstillingen i Hurdals sundhetskommisjon. I 2. halvaar 1905 var han tillike kst. i Ullensaker distriktslægeembede. Han var medlem av Akershus amtslægeutvalg 1904—1905, av Eidsvold herredsstyre i flere aar, dets viceordfører i 1905—1910, i perioden 1910—1912 varamand for stortingsrepræsentanten fra Øvre Romerikes kreds og mødte som saadan et par ganger i kortere tid i Stortinget. Han blev vpl. sekondløitnant i armeens sanitet 18. april 1892, vpl. premierløitn. 31. jan. 1895 og vpl. kaptein 23. april 1904.

Jonas Collett.

103.

I 1900 var han medlem av en komite for opprettelse av kommunalt pleiehjem i Eidsvold og i 6 aar medlem av dettes styre; i 1898 stiftet han Langset telefonforening, hvis formand han senere var. — Han døde i sit hjem 2. september 1911 (av hjerneslag), samme dag som han kunde feiret sit 25-aars studenterjubilæum.

Sin lægegjerning omfattet Isak C. med stor interesse, og ikke mindre var hans lyst til at delta i det offentlige liv. En sak, som han oftere tok til orde for, var sykepleiens ordning og forbedring paa landsbygden. Da landssykepleierskene

i 1907 dannet sin egen forening, blev han indvalgt i dennes styre. „I det distrikt, hvor han havde virket i 15 aar, var han meget avholdt, og deltagelsen ved hans død var derfor stor. Ogsaa blandt kolleger har han det bedste eftermæle.“ (Av nekrolog i Tidsskr. for D. norske lægef. 1911.) Ogsaa i „Eidsvold Blad“ 5. septbr. 1911 findes en anerkjendende nekrolog.

* i Grimstad 10. oktbr. 1896 Jenny Augusta Arntzen, f. i Grimstad 10. mars 1875, d. av apoteker Hans de Place A. (f. i Norderhov 6. april 1837, † i Grimstad 8. febr. 1909) og Louise Lundh (f. 13. mars 1847). 5 barn (207–211).

Hun blev * 2) i Grimstad 6. mars 1915 apotekbestyrer, cand. pharm. Jens Schou Fabricius von Krogh, f. i Kristiania 1869, søn av postmester Jens S. F. von K. og Thekla Mathilde Berge.

104. VIII, 3. Ervine („Lilla“) C., f. i Lindaas 27. oktbr. 1868.

* i Øvre Eiker 13. april 1892 Aage Skavlan Blackstad, f. i Kristiania 8. juni 1864, søn av sorenskriver, senere riksadvokat Johan B. (f. 16. novbr. 1832, † 8. novbr. 1904) og Gerhardine Skavlan (f. 28. juni 1842, † 31. mars 1904), blev student 1882, cand. juris 1886, var edsv. fuldmægtig hos sin far, sorenskriveren i Eiker, Modum og Sigdal fra 1887, fra 1889 i et aar konst. i embedet; 1. aug. 1890 nedsatte han sig som overretts-sakfører (autorisert som saadan 27. aug. 1891) i Drammen, hvor han siden har bodd. Han har været kst. foged i Buskerud, kst. statsadvokat, aktor ved meddomsretterne, formand i ligningskommissionen, medlem av amtsskattekommissionen, ordfører eller formand i en række foreninger, banker og aktieselskaper. 4 barn (212–215).

105. VIII, 4. Tom John Collett, se nedenfor: Trine Kbro.

VII, 7. MIKAEL SKJELDERUP K. og JULIE K., f. ESSENDROPs barn:

106. VIII, 1. Trine K., f. i Karlsø 1. mai 1875, † i Narvik 6. febr. 1911.

* i Kristiania 31. aug. 1901 fætterten Tom John Collett (søn av ovennævnte distriktslæge Thomas C. og Sine Kbro — side 26), f. i Lindaas 26. aug. 1871, student 1892, cand. juris 1899, derefter edsv. fuldmægtig hos sorenskriveren i Senjen, indtil han i januar 1901 nedsatte sig som overrettsakfører (autoris. som saadan juli 1901) i Narvik, hvor han fremdeles bor. Han er off. forsv. ved meddomsretterne i Narvik

og Steigen og ved krigsretter i Troms bispedømme, kommissionær for Norges hypotekbank, Arbeiderbruk- og boligbanken samt Den norske enkekasse, saksfører for flere mindre banker, formand i repræsentantskapet for Ofotens bank, medlem av prestelønningsfondet, overligningsnævnden og bystyret. Fra 1908 har han været formand i Narvik huseierforening og er medlem av styret for Huseiernes landsforbund. Han har arbeidet med grubeaffærer, tildels med økonomisk held. 5 barn (216—220).

Saksfører Collett (lev 2 *) i Narvik 18. febr. 1912 Alfild („Lilla“) Moe, født Døvlø, f. i Kristiania 20. juli 1871, d. av overretssaksfører Olaf Døvlø (f. 1831) og Amalie Unsrud. Hun var første gang gift med grosserer i Kristiania Otto Moe (egtesk. ophævet). 1 datter (nr. 221).

VIII, 2. Reidar K., f. i Karlsø 29. aug. 1876, student 1894, cand. theol. 1900 (den praktiske prøve 1901). Han blev vpl. sekondløjtnant i trænkorpset 7. septbr. 1895. Efter avsluttede eksamener fortsatte han sine studier under et aars ophold ved tyske universiteter, blev 28. jan. 1903 ordinert av biskop Bang for at bestyre Tønsbergs residerende kapellani, i 1905 kst. som sogneprest i samme by. Høsten s. a. blev han utnævnt til kateket i Mandal. I denne by deltok han foruten i alt det arbeide, som følger prestegjeringen, særlig i ungdomsarbeidet. Han var i nogen aar medlem av bystyret. Fra 1913 er han forstander for Det norske diakonhjem med bolig i Vestre Aker, hvor han 1914—1917 ogsaa utførte en del av hjelpeprestens arbeide. Fra 1. septbr. 1919 er han tillike prest ved Gaustad asyl. Han er viceformand i styret for Norges kristelige ungdomsforbund og medlem av styret i Presternes avholdsforening. Han er desuten sekretær i Vestre Akers menighetsraad og i Det kirkelige landsutvalg.

Nogen av hans prækener er trykt; til dagspressen og fagskrifter har han levert forskjellige

Trine Collett, f. K.

Tom Collett.

Reidar K.

107.

artikler, og desuten har han skrevet „Det norske diakonhjem 1890—1915“. Han er redaktør av „Hilsen fra Diakonhjemmet“, et fagblad for den mandlige diakoni.

* i Tønsberg 8. juli 1904 Emilie Knudsen f. i Nedre Eiker 7. april 1884, (eks. artium 1903), d. av sogneprest, senere statsraad Christopher K. (f. 4. oktbr. 1843, † 28. juli 1915) og Ida Regine Lohne (f. 8. decbr. 1855). 5 sønner (222—226).

Bernharda K.

108.

VII, 8. ISAK K. og ELIZABETH K., f. BACONs barn:

VIII, 1. Bernharda Essendrop K., f. i Kristiania 23. april 1882, tok avgangseks. ved Kristiania handelsgymnasium i 1899 og har siden med avbrytelse ved enkelte opphold i utlandet vært ansat ved kontor, 2 aar i Sandefjord, i de senere aar i skibsrederfirmaet A. F. Klaveness, Kristiania. Ugift.

109.

VIII, 2. Cecil Kate K., f. i Kristiania 6. juli 1884, tok avgangseks. ved Kristiania handelsgymnasium 1901 og var ansat ved kontor i Kr.a (et aar i Narvik) til 1908.

* i Kristiania 20. aug. 1908 Ivar Welle, f. i Kristiania 19. april 1875, søn av folkeskolelærer Johannes W. (f. 1828, † 1892) og Inger Lehne (f. 1841, † 1909). Han blev student i 1891, tok teologisk embeds-eksamen i 1897 (den praktiske del i 1898) og var derefter et aar lærer ved privatskoler i Kristiania. I jan. 1899 blev han utnævnt til personel kapellan hos sogneprest Seip i Torvestad, i 1902 sjømandsprest i Glasgow, i 1903 stiftskapellan i Tromsø, i 1906 personel kapellan hos sogneprest Hvistendahl i Strømsø, Drammen, i 1908 sjømandsprest i Buenos Aires, hvor han virket til 1914, da han blev utnævnt til sogneprest i Hvaler. Fra dette embede tok han avsked 1. juni 1919 og flyttet til Kristiania, hvor han er sekretær i Kristiania indremission. — I dagspressen og tidsskrifter har han offentliggjort adskillige artikler; desuten har han utgitt: Fortolkning av de katolske brever (i Lutherstiftelsens bibelverk); Pascals tanker; Hav og himmel; Luthers bordtaler; Per occidentem, en fortælling om Kolumbus. 7 barn (227—233).

VIII, 3. Beatrice Maud K., f. i Kristiania 16. mars 1888, tok 110. avgangseksamen ved Kristiania handelsgymnasium i 1905, hadde kontorarbeide i Kristiania noen aar, opholdt sig et aar i England og var derpaa ansat ved et sakførerkontor i Elverum til 1917.

* i Hvaler 24. juni 1917 Joseph Johansen, f. i Kristiania 27. septbr. 1887, søn av murmester Anders Johan J. (f. 16. septbr. 1855) og Thea Svendsen Krog (f. 29. juli 1864). Han var først i noen aar ansat i Det statistiske centralbureau, 1914—1916 i A/S Rjukanfos, Rjukan, 1916—1918 i A/S Høyangfaldene, Sogn og flyttet i juni 1918 til Bergen. Efter at ha arbeidet i noen maaneder i A/S Bergens revisionsinstitut blev han høsten s. a. ansat som kontorchef i A/S De norske saltverker, Bergen. 1 datter (nr. 234).

Beatrice Johansen, f. K.

111.

VIII, 4. Elizabeth Bacon K., f. i Kristiania 12. decbr. 1889, tok eks. ved Olaf Bergs lærerindeskole i 1908 og ved Nissens skoles seminar i 1910. Hun var lærerinde ved Nissens pikeskole til 1919 og er derefter ansat ved Vaterlands skole i Kristiania. Ugift.

Elizabeth K.

112.

VIII, 5. Mildred K., f. i Kristiania 25. aug. 1893, tok eks. ved Kristiania handelsgymnasium i 1914 og har siden hat kontorarbeide i Kristiania. Ugift.

VIII, 6. Ingrid K., f. i Kristiania 4. oktbr. 1895, tok eks. artium 1915. Hun arbeidet derefter ved Deichmanske bibliotek — først som elev, senere ansat som barnebibliotekar — reiste i 1919 til Amerika, hvor hun i 1920 tok bibliotekareksamen i Albany, N. Y., er nu ansat i East Cleveland, men agter snart at gjenopta sit arbeide i Kristiania. Ugift.

Mildred K.

113.

VIII, 7. Lillian K., f. i Kristiania 19. mars 1897, tok eks. artium 1916, har været guvernante i 3 aar og er nu lærerinde ved fru Bangs skole, Kristiania. Ugift.

114.

VIII, 8. Nancy Grace, f. i Kristiania 2. jan.

115.

Ingrid K.

Lillian K.

Nancy K.

1899, tok eks. artium 1918, har været guvernante et aar og er nu ansat ved Deichmanske bibliotek som bestyrerinde av en filial, Kristiania. Det er hendes agt i den nærmeste fremtid at reise til Albany for at faa samme utdannelse som søsteren Ingrid. Ugift.

Marie K.

116.

117.

VII, 9. JOAKIM EGE K. og LYDIA MARIE K.,
f. SCHAREs barn:

VIII, 1. Marie Johanne K., f. i Breim 5.
mai 1888. Lærerskoleeks. ved Levanger lærerskole
1911. Er nu folkeskolelærerinde i Trondhjem. Ugift.

VIII, 2. Natalie K., f. i Breim 16. mai 1889.
Eks. artium 1908. Tillægseksamen ved Levanger
lærerskole 1911. Er nu lærerinde ved Realskolen
i Trondhjem. Ugift.

118.

119.

120.

121.

Natalie K.

VII, 1. LEONHARD HESS og LOUISE BIRGITTE
EINARSDATTER H., f. FÆRØs barn:

VIII, 1. Hans Christian H., f. 1858, † 1873.

VIII, 2. Einar Johan H., f. 1859. Bor i Fila-
delfia.

VIII, 3. Østen Johannes H., f. 1861. Bor
i Amerika.

* Magda Langeland, f. 3. mars 1862. 5
barn (235—239).

VIII, 4. Peter Mathias H., f. 1863. Forsvun-
det for 40 aar siden.

- VIII, 5. Kristian H., f. 1864, † 1873. **122.**
- VIII, 6. Thomas Kobro H., f. 1865. Ugift, bor i Nome, Alaska. **123.**
- VIII, 7. Nicolai H., f. 29. septbr. 1867. Bor i Filadelfia. **124.**
 * Marie Hildal, f. 1886. 4 barn (240–243).
- VIII, 8. Leonora Birgitte H., f. 25. juli 1869, †. **125.**
 * Olaf Olsen. 1 søn (Leonhard, f. 1894), bor i Amerika.
- VIII, 9. Andrea Johanne H., f. 25. juni 1871. **126.**
 * Ludvig Henriksen, skipper. Bor i Aakrehavn. Ingen barn.
- VIII, 10. Hans Christian H., f. 9. august 1873. Farmer i Kalifornien. **127.**
 * Edle (Hun er død.) 2 sønner.
- VII, 2. GEORG KNUDSEN og KRISTINE MARIE K., f. HESSs barn:
 VIII, 1. Kristian K. f. 6. oktbr. 1878, snekker, Kjøbenhavn. **128.**
 * Valborg Andrea Ipsen, f. 25. aug. 1881. 3 barn (244–246).
- VIII, 2. Petro Marius K., f. 14. mars 1880, murmester, Bergen. **129.**
 * Agnes Johansson, f. 31. decbr. 1882. 1 datter (nr. 247).
- VIII, 3. Margit Fredrikke K., f. 25. septbr. 1882. **130.**
 * Alfred Madsen, f. 31. januar 1880, † 25. oktbr. 1920, kjøbmand, Bergen. 1 datter (nr. 248).
- VII, 3. RASMUS SALAMONSEN og HANSINE KRISTINE S., f. HESSs barn:
 VIII, 1. Sofie S., f. 7. aug. 1862. **131.**
 * Trond Olsen, fabrikkbestyrer, bor i Amerika.
- VIII, 2. Hans Christian S., f. 11. aug. 1864, †, sjømand. **132.**
- VIII, 3. Olav Martin S., f. 29. septbr. 1866, †, styrmand. **133.**
- VIII, 4. Isak Kobro S., f. 21. januar 1869, †, maskinist. **134.**
- VIII, 5. Pernille Marie S., f. 21. januar 1871. **135.**
 * Karl Korneliussen, skibsfører. Bergen, 2 barn (249–250).
- VIII, 6. Rasmus Mikal S., f. 24. april 1873, hotelvert, Amerika. **136.**
- VIII, 7. Rasmine Hansine S., f. 28. mars 1875. **137.**
 * John Pedersen, murmester, Amerika.
- VII, 6. GEORG BALSCH HESS og INGEBORG H., f. OLSENS barn:
 VIII, 1. Jan Johan Langeland H., f. 3. febr. 1874, skibsreder. **138.**
 * 1) Orlaug Olsen, f. 19. jan. 1872. 5 barn (251–255).
 * 2) Anna Olsen, f. 24. septbr. 1889.

139. VIII, 2. Hans Christian H., f. 17. april 1875, † 1877.
140. VIII, 3. Georg Balsch H., f. 16. april 1876, † 1877.
141. VIII, 4. Henriette H., f. 22. novbr. 1880, † 1897.
142. VIII, 5. Petra Marie H., f. 21. mai 1882, † 1883.
- VII, 7. NICOLAI BERNTSEN VÆRØ og ANNE MARIE V., f. HESSs barn:
143. VIII, 1. Petrine Marie V., f. 11. septbr. 1870.
* Andreas Tistel, Bulandet.
144. VIII, 2. Bernt Olai V. f. 17. decbr. 1872.
145. VIII, 3. Christian Hess V., f. 23. januar 1875, †.
- VIII, 1. FREDRIK IVERSEN og MARY ANN I., f. WILESs barn:
146. IX, 1. Victor I., f. i Bergen 17. april 1884, c. jur. 1907, aut. som
overretssakfører 1908, praktiserer i Bergen.
* i Bergen 20. juli 1912 Signe Jess, f. i Bergen 14. aug. 1886.
2 barn (256–257).
147. IX, 2. Mary Agnes I., f. i Bergen 1. juni 1886.
* i Bergen 22. juli 1914 Andreas Eitzen, f. 28. novbr. 1879,
tekstilingeniør. 2 barn (258–259).
148. IX, 3. Frances Maria I., f. i Bergen 27. novbr. 1891.
* i Bergen 1914 Jakob Myklebust, f. i Sandene, Nordfjord, 5. aug.
1895, postekspeditør. 1 datter (260).
- VIII, 2. MICHAEL IVERSEN og HELGA JOHANNE I., f. EIDES barn:
149. IX, 1. Ingeborg Marie I., f. i Stoughton 20. juni 1893.
* 1917 Lewis Williams.
150. IX, 2. Agnes Mathilde I., f. i Stoughton 1899.
151. IX, 3. Dagmar Christine, f. Stoughton 1902.
- VIII, 2. CARL FRITZ HØEG og HELMINE MARIE H., f. DREYERs barn:
152. IX, 1. Carl Fritz H., f. i Bergen 6. mars 1893.
153. IX, 2. Nanna H., f. i Bergen 6. juli 1894, † i Bergen 20. septbr. 1895.
154. IX, 3. Eivind Emil H., f. i Bergen 6. januar 1896.
155. IX, 4. Sigrid H., f. i Bergen 30. april 1897.
156. IX, 5. Johanne H., f. i Bergen 22. februar 1899.
- VIII, 1. CHRISTIAN HENRIK EMIL HØEG og MAREN ANDREA H.,
f. AARØES barn:
157. IX, 1. Signe Fearnley H., f. 24. april 1896.
158. IX, 2. Tom Reidar Christian Søren H. f. 26. april 1900.

4 generationer (nr. 42, 54, 88 og 170).

Fotografi i aaret 1900.

**VIII, 2. THORVALD OLSEN HANVOLD og KIRSTEN ELISE MARGA-
RET H., f. HØEGs barn:**

IX, 1. Sigrid Ottonie H., f. 25. juni 1899.	159.
IX, 2. Ingrid Sidonie H., f. 20. decbr. 1901.	160.
IX, 3. Gudrun Marie Høeg H., f. 25. oktbr. 1904.	161.
IX, 4. Synnøve Juliane Margaret H., f. 11. mars 1910.	162.

**VIII, 4. SIGVARD TOM KOBRO HØEG og ANNA GUSTAVA H., f.
GRANs barn:**

IX, 1. Ruth H., f. 26. septbr. 1902.	163.
IX, 2. Rolf Erik H., f. 26. mars 1904, † 5. aug. 1904.	164.
IX, 3. Tonny Helene H., f. 27. juli 1906.	165.
IX, 4. Edith Sidonie H., f. 13. novbr. 1908.	166.

**VIII, 5. VICTOR ERVIN TOM KOBRO HØEG og THORA HELENE H.,
f. BLEGERs barn:**

IX, 1. Else Amalie Sidonie H., f. 1. juli 1908.	167.
IX, 2. Knut Christian Kbro H., f. 14. febr. 1910.	168.
IX, 3. Hans Christian Kbro H., f. 20. aug. 1912.	169.

VIII, 1. ISAK K. og TØNNESINE JOSEFA K., f. JERVELLs barn:

170. IX, 1. Sverre Jervell K., f. i Samnanger 28. mai 1896, tok avgangs-eksamen ved Kristiania handelsgymnasium 1915 og har senere været valutachef, først i Nordisk Bankinstitut, derefter i Fellesbanken, Kristiania. Han blev ul. sekondløjtnant i 1. divisions infanteri (Jægerkorpset) 6. jan. 1918.
171. IX, 2. Dagny Jervell K., f. i Samnanger 12. juni 1897, har gennemgået forskellige uddannelseskurser og har ansættelse paa saksførerkontor m. v. I aarene 1920—1922 opholdt hun sig i London.
172. IX, 5. Eva Jervell K., f. i Samnanger 28. november 1898, tok eks. artium 1918, var guvernante hos distriktslæge Ansteensen i Nord-Odal 1918—20, hos kammerherre Aall, Ulefoss, 1920—21 og er nu hos sjømandsprest Heuch i London.
173. IX, 4. Alf Gunnar Jervell K., f. i Kristiania 4. mars 1901.

VIII, 1. ISAK K. og SOFIE KIRSTINE K., f. KLAVENESS' barn:

174. IX, 5. Sofie Klaveness K., f. i Kristiania 11. oktbr. 1907. Hun var det første barn, som blev døbt i Frogner kirke, Kristiania, 8. decbr. 1907.
175. IX, 6. Barbra Bolette Klaveness K., f. i Kristiania 19. decbr. 1913.

VIII, 2. JOHAN ZIESLER K. og HERVORA CHRISTIANE K. f. GRØNERs barn:

176. IX, 1. Hervor K., f. i Østre Bærum 28. oktbr. 1901.
177. IX, 2. Johan Fredrik Ziesler K., f. i Kristiania 11. juni 1914.
178. IX, 3. Harriet K., f. i Kristiania 22. mars 1917.

VIII, 3. ERNST KARL K. og FREDRIKKE ANDREA K., f. RUDEs barn:

179. IX, 1. Dik Rude K., f. i Kristiania 9. juni 1912, † i Kr.a 5. aug. 1912.
180. IX, 2. Ernst Ziesler K., f. i Kristiania 24. aug. 1913.
181. IX, 3. Margaret Rude K., f. i Kristiania 24. novbr. 1914.
182. IX, 4. Fredrik Ziesler K., f. i Kristiania 10. mai 1917.

VIII, 4. HARALD K. og ASLAUG MARIE K., f. KNUDSENs søn:

183. IX, 1. Thomas K., f. i Kristiania 12. april 1909.

VIII, 1. FRIDTJOF ROSENDAHL og ERVINE MARGRETHE R., f. KOBROs barn:

184. IX, 1. Gunnar R., f. i Bergen 10. febr. 1896, eks. artium 1914, har i decbr. 1921 tat medicinsk embedseks. I studietiden har han utført kandidat-

- tjeneste ved Kristiania og Bergens kommunale sykehuser og var sommeren 1920 assistentlæge ved Sandefjord bad. I et semester har han været viceformand i „Medicinerforeningen“. Han blev ul. sanitetsløjtnant 15. juli 1919.
- IX, 2. Carl Mathias Kobro R., f. i Bergen 27. januar 1900, eks. artium 1918, studerer medicin. **185.**
- IX, 3. Evy Margrethe Kobro R., f. i Bergen 13. juli 1911. **186.**
- VIII, 2. FREDRIK WILHELM KEYSER KAURIN og MARGRETHE CHRISTINE K., f. KOBROs barn:
- IX, 1. Aslaug Kaurin, f. i Fredrikshald 6. novbr. 1896; eks. artium 1916. **187.**
- IX, 2. Solveig Kaurin, f. i Aas 23. mars 1898. **188.**
- IX, 3. Christian Kaurin, f. i Aas 30. septbr. 1900, eks. artium 1919, stud. juris. **189.**
- VIII, 3. DANIEL FOLLESTAD og OLGA MARIE F., f. KOBROs barn:
- IX, 1. Ivar F., f. i Trondenes 23. febr. 1902. Eks. artium 1920. Stud. jur. **190.**
- IX, 2. Karen Sybilla Abel F., f. i Harstad 16. aug. 1905. **191.**
- VIII, 4. PETER CARL JOHAN ROSENDAHL og DAGNY R., f. KOBROs barn:
- IX, 1. Johanna R., f. i Vardø 30. novbr. 1899. Student 1919, eks. ved Kristiania handelsgymnasium 1920. **192.**
- IX, 2. Einar Torvald R., f. i Gjøvik 9. mai 1903. **193.**
- IX, 3. Karen Sybilla R., f. i Gjøvik 6. mai 1906. **194.**
- VIII, 5. GEORG WILHELM ROMIE og MAGDALENE HENRIETTE R., f. KOBROs barn:
- IX, 1. Karen Sybilla Abel R., f. i Mysen 15. juni 1910. **195.**
- IX, 2. Ida Mathilde Magdalene R., f. i Mysen 10. septbr. 1911. **196.**
- IX, 3. Ragnhild Gyda Margrethe R., f. i Mysen 15. mars 1914. **197.**
- VIII, 7. MICHAEL SKJELDERUP K. og KAREN MAGDALENE K., f. WEIENS barn:
- IX, 1. Elise Johanne K., f. i Bergen 21. septbr. 1911. **198.**
- VIII, 8. JENS ISAK de LANGE K. og KRISTINE SUSANNE K., f. ARNESENS barn;
- IX, 1. Gudrun Augusta Hamilton K., f. i Tromsø 18. oktbr. 1914. **199.**

200. IX, 2. Karen Sybilla K., f. i Haugesund 10. aug. 1916.
 201. IX, 3. Carl Mathias K., f. i Vardø 13. novbr. 1918.
 202. IX, 4. Ragnar Mauritz K., f. i Vardø 3. juli 1921.

VIII, 9. NILS ANDREAS ARNUNG og ASTRID A., f. KOBROs barn:

203. IX, 1. Nils A., f. 1906, † 1 dag efter fødselen.
 204. IX, 2. Julie Mathilde A., f. i Vestnes 27. mars 1909.
 205. IX, 3. Carl Mathias A., f. i Hatfjellidal 9. juni 1911.
 206. IX, 4. Dagne A., f. i Nesset 9. septbr. 1919.

VIII, 2. ISAK KOBRO COLLETT og JENNY AUGUSTA K., f. ARNTZENS barn:

207. IX, 1. Ingrid C., f. i Eidsvold 25. juli 1897.
 208. IX, 2. Thomas C., f. i Eidsvold 22. decbr. 1898.
 Han blev i 1911 antat som pleiesøn av sin onkel og tante, overretssakfører A. Blackstad og hustru.
 209. IX, 3. Louise C., f. i Eidsvold 22. decbr. 1898, † 29. jan. 1900.
 210. IX, 4. Rolf C., f. i Eidsvold 8. mai 1905.
 211. IX, 5. Fredrik C., f. i Eidsvold 17. juli 1908.
 (En søn blev født for tidlig og døde 8 timer efter fødselen – i november 1900).

VIII, 3. AAGE SKAVLAN BLACKSTAD og ERVINE B., f. COLLETTs barn:

212. IX, 1. Sigrun Collett B., f. i Drammen 17. jan. 1893. Student 1911.
 * i Drammen 25. novbr. 1915 Eyvind Bugge, f. i Gloppen 23. febr. 1885, c. med. 1912, distriktslæge i Hjørundfjord 1. januar 1915, i Sokndal 13. febr. 1920, søn av distriktslæge Johan Carl B. (f. 1. juli 1847, † 24. juli 1902) og Line Christine Christoffersen (f. 26. aug. 1851, † 21. sept. 1910).
 213. IX, 2. Leif B., f. i Drammen 10. juni 1895; ingeniør; student 1913, eks. i bygningsfaget Trondhjems høiskole 1920. Han blev ul. sekondløitn. i Fæstningsartilleriet 9. mai 1915, ul. premierløitn. 1. juni 1917.
 * i Kristiania 4. juni 1921 Alfild Holmsen, f. i Meldal 27. oktbr. 1896, d. av Theodor Wilhelm H., f. i Sandsvær 8. juni 1871, † 5. april 1902 som bestyrer av Orkedal Mining Co.s gruber i Meldal og Hildur Holte, f. paa Nøtterøy 18. febr. 1870.
 214. IX, 3. Trygve B., f. i Drammen 9. mars 1898, † der 3. april 1899.
 215. IX, 4. Finn B, f. i Drammen 1. april 1902; eks. artium 1920, studerer jus.

- VIII, 2. TOM JOHN COLLETT og TRINE C., f. KOBROs barn:
- IX, 1. Jonas C., f. i Narvik 2. mai 1903, † 3. mai 1903. **216.**
 - IX, 2. Tom John C., f. i Narvik 16. mars 1904, † 16. juni 1904. **217.**
 - IX, 3. Kaare C., f. i Narvik 19. april 1905. **218.**
 - IX, 4. Ragnhild C., f. i Narvik 1. mars 1908. **219.**
 - IX, 5. Julie Essendrop C., f. i Narvik 4. mai 1910. **220.**
- VIII, 4. TOM JOHN COLLETT og ALFHILD C., f. DØVLEs barn:
- IX, 1. Lilla C., f. i Narvik 5. septbr. 1915. **221.**
- VIII, 2. REIDAR K. og EMILIE K., f. KNUDSEnS barn:
- IX, 1. Mikael Skjelderup K., f. i Tønsberg 17. juli 1905. **222.**
 - IX, 2. Christopher Knudsen K., f. i Mandal 5. mai 1907. **223.**
 - IX, 3. Johannes K., f. i Mandal 19. juni 1909. **224.**
 - IX, 4. Reidar K., f. i Mandal 16. oktbr. 1911. **225.**
 - IX, 5. Knud K., f. i V. Aker 22. novbr. 1915. **226.**
- VIII, 2. IVAR WELLE og CECIL KATE W., f. KOBROs barn:
- IX, 1. Elisabeth W., f. i Tandil, Argentina 15. mars 1911. **227.**
 - IX, 2. Inger W., f. i Tandil, Argentina 15. mars 1911. **228.**
 - IX, 3. Cecilia W., f. i Buenos Aires 12. decbr. 1912. **229.**
 - IX, 4. Karen W. f. i Hvaler 16. decbr. 1914. **230.**
 - IX, 5. Ragna W., f. i Hvaler 20. mars 1917. **231.**
 - IX, 6. Anders W., f. i Hvaler 18. mai 1919, † i Kristiania 7. decbr. 1919. **232.**
 - IX, 7. Ansgar W., f. i Kristiania 8. jan. 1921. **233.**
- VIII, 3. JOSEPH JOHANSEN og BEATRICE MAUD J., f. KOBROs barn:
- IX, 1. Mildrid Grace J., f. i Bergen 10. april 1920. **234.**
- VIII, 3. ØSTEN JOHANNES HESS og MAGDA H., f. LANGELANDs barn:
- IX, 1. Leonhard H., f. 1887. **235.**
 - IX, 2. Jon Langeland H., f. 1889. **236.**
 - IX, 3. Birgitte H., f. 1891. **237.**
 - IX, 4. Jørgine H., f. 1893. **238.**
 - IX, 5. Ingeborg H., f. 1896. **239.**
- VIII, 7. NICOLAI HESS og MARIE H., f. HILDALs barn:
- IX, 1. Lucilie H., f. 1911. **240.**

241. IX, 2. Ingemann Gordon H., f. 1913.
 242. IX, 3. Norman H., f. 1915.
 243. IX, 4. Gill H., f. 1920.

VIII, 1. KRISTIAN KNUDSEN og VALBORG ANDREA K., f. IPSENS barn:

244. IX, 1. Georg Kristian K., f. 31. mai 1909.
 245. IX, 2. Erna Valborg K., f. 13. decbr. 1910.
 246. IX, 3. Else Margrethe K., f. 30. oktbr. 1919.

VIII, 2. PETRO MARIUS KNUDSEN og AGNES K., f. JOHANSSONs barn:

247. IX, 1. Kristine Gullborg K., f. 21. mai 1910.

VIII, 3. ALFRED MADSEN og MARGIT FREDRIKKE M., f. KNUDSENS barn:

248. IX, 1. Kristine Marie M., f. 30. oktbr. 1909.

VIII, 5. KARL KORNELIUSSEN og PERNILLE MARIE K., f. SALAMONSENS barn:

249. IX, 1. Carl Arthur K., f. 28. juni 1900, bankassistent.
 250. IX, 1. Hansine Rebecka K., f. 4. septbr. 1903, † 5. juli 1905.

VIII, 1. JAN JOHAN LANGELAND HESS og ORLAUG H., f. OLSENS barn:

251. IX, 1. Henriette Birgitte H., f. 2. juni 1898.
 * Sølfest Andersen, f. 15. aug. 1894, kjøbmand, Bergen. 2 barn (261–162).
 252. IX, 2. Georg Balsch H., f. 27. juni 1899, styrmand.
 253. IX, 3. Johanna Marie H., f. 23. juni 1901.
 254. IX, 4. Ingeborg Marie H., f. 22. novbr. 1903.
 255. IX, 5. Ole Andreas H., f. 4. aug. 1906, † 4. oktbr. 1913.

IX, 1. VICTOR IVERSEN og SIGNE I., f. JESSs barn:

256. X, 1. Kirsten I., f. i Bergen 26. mai 1913.
 257. X, 2. Victor I., f. i Bergen 21. april 1918.

IX, 2. ANDREAS EITZEN og MARY AGNES E., f. IVERSENS barn:

258. X, 1. Kate Mary Susanne E., f. i Kristiania 19. mars 1915.
 259. X, 2. Margrethe E., f. i Kristiania 20. febr. 1920.

- IX, 3. JAKOB MYKLEBUST og FRANCES MARIA M., f. IVERSENSs barn:**
X, 1. Mary Ann M., f. 8. septbr. 1920. 260.
- IX, 1. SØLFEST ANDERSEN og HENRIETTE BIRGITTE A., f. HESSs barn:**
X, 1. Sølvi Henriette Hess A., f. 15. aug. 1917. 261.
X, 2. Ingeborg Gerd Hess A., f. 6. decbr. 1918. 262.
- VIII, 1. CHRISTIAN HØEG og TONNY H., f. HØEGs barn¹:**
IX, 1. Christian Tom H., f. i Soldiers Grove 19. decbr. 1894. 263.
IX, 2. Victor Henrik H., f. i Decorah 4. juni 1896. 264.
IX, 3. Dagny Margrethe H., f. i Decorah 28. septbr. 1898. 265.
IX, 4. Harald Fredrik H., f. i Decorah 7. oktbr. 1903. 266.

¹ Nr. 263–266 skulde staa side 55; men oplysningerne kom saa sent, at de maatte indtages her.

Naar Du drager ud fra Bergen,
bøier lidt imod nordvest,
ligger der en rad af klipper,
feiet ligesom af blæst
rent for træer og grønne blade
og for hver en liden busk;
mellem rifterne kun pranger
ræveklokkens røde dusk.

Denne kyst, som intet lover,
intet uden brudte skjær,
har dog ammet op et modigt,
sjæsterkt, lidet folkefærd.
Ser man der en baad paa fjorden
med et raaseil som en pil
jage over skumhvid bølge,
siger man „det er en strill!“

De to første vers av „Sjur“, digt av J. V. (ogt)
i „En Børnebog til Julen“, Kr.a 1876.

TIL STRILELANDET

Elsa Klelland: „Smaatræk og hverdagstyper fra Bergen“. (Kr.a 1906.) Side 115—125.

Karen havde faaet det med at bli staaende ret som det var og glo tilveirs.

At nu far kunde gaa og puste denne vesle farten i skyerne op til en hel storm fra nord for mindst to kommende døgn, det gik over hendes forstand.

Hun vidste at prestebaaden fra M.¹ var kommet idag; en af skydsfolkene havde været der for at varsko hende; de skulde reise imorgen tidlig. Hun vidste, at Janette og Malla Kruse² og student Borch³ skulde være med, begge Halvorsens⁴ og deres bror Edvard ogsaa; der var ingenting iveien med dem, og presten Horns⁵ to sønner og deres værtinde⁶ i byen var altfor reisevante til at bry sig med veirct. Bare hende skulde der være omstændigheder med, — uf saa ækkelt!

Men det gik bedre alligevel end venteligt kunde være.

Hendes far fik nemlig dagligdags sine veirsignaler, og det signaler, som var til at stole paa, lige ind paa sengen om morgenen. Til al lykke for Karen skede der reise-dagens morgen ingen undtagelse fra regelen, den gamle vægter, „meteorologen“, i domkirketaarnet brølede i roperten sit „vinden er stille“ med en røst, Karen var ham evig taknemmelig for; den kunde mildest talt vække døde og havde selvfølgelig ikke vanskeligt for at vække hendes far. Reisetilladelsen blev givet, og Karen var i den syvende himmel.

¹ Manger. — ² Kaja Ziesler (f. 4. febr. 1838, † 18. april 1921) og Bolette Ziesler (side 24) — ³ Christopher Benedict Bøgh (f. i Bergen 1840, c. jur. 1863, politimester i Skien 1882, sorenskriver i S. Søndmør 1894, avsked 1900, † ugift i Bergen 20. august 1901). — ⁴ Edvard Isak Hambro, f. 1847, c. philol. 1869, bestyrer og eier av „Hambros skole“ i Bergen, † 29. aug. 1909. — ⁵ Sogneprest Isach Lange Kobro (side 17). — ⁶ Magdalene Mowinckel.

Ja, det var vist, ligesaa vist som to og to er fire, mor skulde ud med fire talglys til „taarnvægteren“, naar han kom lille juleaften for at hente de to, han var vant til at faa efter skøj og brug.

Der skjød en storbaad med fem mand i skyds ud af vaagsmundingen og satte kurs nordover byfjorden.

Det silred saa sagtelig langs baugen, og aarerne gled ud i humlebaandene om igjen og om igjen med det vesle rykket og knirket deres, som kan virke saa uendelig søvndyssende til sine tider, men som nu i morgensolen, nu da morgenbrisen mored' sig med at gjøre kruseduller paa fjorden og var saa forfriskende, at ingen kan tænke sig det, nu ligefrem var akkompagnementet til „Fryd dig ved livet“!

At reisen ikke gjaldt bare en sviptur bort til „Ask“ eller saa, skjøntes straks paa skydsfolkernes maade at ta' det paa.

De havde nu heller ikke noget af det sammenbidt ihærdige udtryk om mundpartiet, som kan findes hos indfjoringen, eller noget af den snauhed i bevægelser, som karakteriserer ham, naar han tar benvei over fjorden, saa det fosser om baaden, for kanske at springe op til støls med en gang der paa den andre siden.

Skydsfolkene var striler.

Og strilen — ja, der kan med rette lægges ham meget til last, men kom ikke og sig at han er gjort af bare dorskthed. Han er dagsslidets mand det er det, han er.

Sæt ham i en baad, og du vil snart opdage, at han har sine „egenskaber“ han med, at hans berygtede flegma kan vende en side ud, som viser den mest prisværdige udholdenhed. Og kunsten at økonomisere med kraftforbruget, den forstaar han til fuldkommenhed. Ingen vil ta den ros fra ham.

Han kjender de norske sjømilene han; ja, er der nogen, som nogensinde er blit rigtig klog paa, hvor lange de er, saa maa det vel være strilen, han som har rod dem vig ind og næs ud, dag ind og dag ud. Og derfor saa gik det ogsaa for sig denne morgen med tre gode sjømil i perspektiv, uden al braahast, med et spyt i nærerne nu og da.

Hvad herskabet i agterskotten angik, saa var det ikke blit smittet stort af dampens jag endnu, og havde ingen fordringer i retning af fart.

Det sad der i uforstyrret besiddelse af alt det humør og al den gemytlighed, som et slikt sammenstuvet baadlag kunde præstere, og som de velsignede lokalbaadene har seilet isænk saa store kvantum af, tilligemed nistebommerne.

Uden Janette Kruse og student Borch vilde det vel neppe gaaget fuldt saa fornøielig til, for de to de var som skabt for anledningen.

Grei og rask i opfatningen var hun likt af alle, ikke lunefuld men fuld af lune og af sang, og det hun sa faldt paa rette sted.

Og han, han var vittig og en stor kritikus med sans for alle skjøne kunster. Tørkomiker af fag, lo aldrig af egne vittigheder; de gik af stabelen ligesom paa egne ben, ham uvedkommende. Men saa lo andre af dem saa meget mere til gjengjæld.

Ja, disse to, nu holdt de paa med at overtrumfe hinanden med den masse poesi de begge havde paa lager. Ingen af dem formaadede at sætte den anden fast. De deklamerte, og hvor det ikke forslog, sang de. Der var ikke den digter inden rimelig rækkevidde, levende eller død, som jo maatte holde for.

„Jeg elsker en student, men det er ei bekjendt,“ sang Janette, „kan De den?“

„Han elsker mig, jo, jo, paa godt latin: amo,“ fortsatte han.

„Men kan De den: „Aa jenta aa ja, aa jenta aa ja?“

„Aa pytl!“

Slig holdt de paa. Det løb op til en betragtelig mængde poesi pr. fjerdingvei.

Edvard Halvorsen, hvem den vordende dygtige pædagog og foredragsholder allerede laa i blodet, var ingen sanger, men han kunde fortælle sagaer. Rammen af berg og sjø lod ogsaa bedrifter af den slags, som en Ragnar Lodbrok og en snarraadig Asløg havde sin styrke i, komme fuldstændig til sin ret. Slig en forhistorisk ramme maatte jo give de billeder han malte alt ønskeligt liv.

Men selskapet er, naar alt kommer til alt, dog ikke det hele paa en „baadreis“ ud gennem skjærgaarden. Der er da ogsaa noget at ta vare udenbords, mens baaden bær over fjordgabene eller streger en flygtig kartkontur under land.

Holmer og skjær reiser sig høit op af havet i hildringens lys og tar saa mange underlige former. Og havet selv – det ruller i egen majestæt nok af billeder op for den som har øine at se med.

Nøgen og graa gaar skjærgaarden for at være kjedelig. Ja vel ja, midtfjordsfra, fra et dampskibsdæk, der maler avstanden strækninger over med bare graat i graat og faar en eneste kjedelig graastensmasse ud af det hele.

Men fra baadtoften, der tér det sig ganske anderledes, det er sikkert det. Ret som det er kan en faa titte ind i smaa grønne viger, som solen har forelsket sig i og faaet til at blomstre op som miniatuurhaver med smaaskog af neiende siv i vandet til forgrundsparti. Alt i et har en lun revne i fjeldet lokket til sig en koloni af løvtrær, der ser ud til at trives rigtig godt i isolationen, og slig kan den ene overraskelse afløse den anden – aa, der er skjønhed og liv i tusinde former.

Der kryber krabber op mellem tareklaserne, og naar flodbølgerne trækker sig tilbage, ligger korstroid og pynter op, mens en gispende manet, stakkar, ikke liker sig paa det tørre. Der flyver maase og ten (terne) op og ned, op og ned for at faa sig en bid god fiskemad i næbbet, og der spadserer herr kjeld omkring i fjæren paa sine røde ben som en anden stork. Nei, nøgen og kjedelig er skjærgaarden ikke.

Inde i M.-vaagens smale revne, som skjærer ind paa Radøens sydvestlige kant, hvor reiseselskabet ud paa eftermiddagen dreier ind mellem græsklædte holmer og skjær, hænger den vilde vedbend udover fjeldvæggen og frister dem i baaden til at strække sig op efter dens gule, duftende blomster. Det er utroligt, hvad der kan trives derude paa øen, saasnaart et stykke jord ligger i læ af en fjeldvæg eller skraaning i nord. Mellem al slags løvskov staar deilige gamle egetrær i bakkeheld ned mod vakre indsjøer, hvor vandliljen vugger i vigene. Og i prestegaardshaven klatrer efeuen opover husvæggen.

Skulde nogen kunne fortælle om det vennesind, som lyste gjæsterne imøde fra prestegaardens beboere ved ankomsten, og om den utrættelige venlighed som er bliit alle dem tildel, der i aarenes løb har vandret ud og ind under prestegaardens lave tag, da vilde der bli talt et vakkert ord om gammel norsk gjæstfrihed.

Skulde nogen rigtig kunne skildre den fine intelligente lille prestekone i al hendes virksomhed, da vilde der føies et vakkert blad til den krans, som med rette flettes om den norske prestekones navn fra hin tid.

Saa langt tilbage som til Kristian den fjerdes tid gik prestegaardens historie. Den havde sin „ark“ midt paa og store dybe stuer paa hver side af en skummel, stenlagt gang, som godt kunde ligne en klosterkjælder, om der ikke fløi saa mange glade sommerminder omkring derinde.

I gangen over stuedøren hang et skilt, anskaffet i anledning af at Kristian den fjerde paa en af sine Norgesreiser skulde ha overnattet i prestegaarden. Skiltet var prydet med et luende hjerte, over dette kongens navn, paa siderne vaaben og skjolde og nedenunder en latinsk indskrift, der handlede om underdanighed for kongen.

Her som saa ofte ellers laa kirken paa et høiere sted end omgivelserne, og intet hindrede nordvesten, som kom med miles magt og vælde ind over torvmyrer og flade beitemarker, at opføre den vildeste dans omkring de mange hundrede aar gamle mure. (Saavel kirken som prestegaarden er nu jævnet med jorden, den første for 12–13 aar siden, den sidste senere, og ny kirke og prestegaard opbygget).

En sommersøndag kunde det være folksomt nok ved kirken, og skulde en regne trangten til Guds ord efter den strøm af kosteklædte mænd og kvinder, som tramped ind over kirkegulvet paa velskodde gampers vis, da stod det ikke daarligt til med strilens religiøsitet. Men saa man hvordan et brudefølge kunde bære sig ad med brændevinsdrik og ravende dans efter det gyseligste felespil omtrent lige foran kirkedøren, da fik man jo sine tvil om religiøsitetens beskaffenhed.

Sangen i en kirke paa strilelandet i den tid, mage til musik, ja, det kan trygt siges, fandtes ikke.

Kirkesangeren intonerer og synger, støttet af røster fra prestegaarden, et godt stykke ud i første vers. Ved dette tidspunkt falder de øverste kvindestoler ind med første vers (mændene overlader for det meste bryderiet til kvinderne). Naar det saa er halvsunget her, sætter en tyve, tredive kvinderøster sig i bevægelse med samme vers. Denne manøvre gjentar sig, indtil de nederste bænkerader er naaet, og da — ja da kommer der vel et tonehav væltende. Og det gaar paa en ubegribelig maade rytmisk for sig, det er det mageløse, en ren rytmisk gaade. Den, som vil forsøge paa at holde sig over vande, kastet ind midt imellem disse rullende tonebølger, har brug for alt det han eier af lunge- og viljekraft, endda skal det være rart om han ikke gaar tilbunds, og kirkesangeren — ja, det er ubestrideligt — han maa være en karakter, for han klarer det.

Frem og tilbage regnes i almindelighed for lige langt. At det ikke altid holder stik for sjøfarende folk, fik vort baadselskab sande paa hjemturen. En strygende nordvest korted veien til det halve og fyldte seilet til langt indover vaagen.

Karen holdt paa at skræmme livet af sin far og mor, hun kom styrtdende ind i soveværelset klokken tolv om natten lige fra bryggen.

„Men hvor i al verden kommer du dog fra paa denne tid af døgnet, barn?“ for soreskriveren op, „jeg laa for lidt siden og hørte stormen feie ned igjennem skorstenspiben, men tænkte mig ikke muligheden af, at I kunde være ude i dette veir.“

„Aa jo da, — og du kan tro det gik! For fulde seil lige fra Herløfjorden. Inga Halvorsen var ræd, hun stakkar, saa bleg som et lig, jeg saa det hver gang maanen kom kilende ud af en sky.“

Hui, hvor det gik! Sprøiten stod; vi andre vi sang vi — Dere skulde bare kjende hvor salt jeg er i halsen “

Sogneprest Kobros 50-aars fødselsdag.

Feiret paa Manger den 18. december 1860.

Snart kommer Aarets sidste Dag;
men før det gaar til Hvile,
vi samles i et Vennelag,
mens Timerne de ile
thi her en Aarets første Dag
vi feire under Venners Tag
med trofast – varme Hjerteslag,
mens Øine, Læber smile.

Der staa: Dit vakkre Hjertelag,
som trodsed' Tidens Vinde,
Dit venligt kjære, gjæstfri Tag,
som samled' os herinde. –
Din bedste Løn: Dit Arnested
et Hjem for huslig Fryd og Fred,
en Børnekreds i Kjærlighed,
en sød livsalig Kvinde!

Fra Hitteren og til Manger om
vor Ven har faret vide,
men at han her til Hvile kom,
det kunde vi just lide.
Idag sit første Femtiar
han fylder her, mens Aaret gaar
sin Ende nær; – men hvad der staa,
det skal han nu faa vide.

Og det skal staa, imedens Aar
vil komme og forsvinde,
og, elskte Ven! Dit Liv en Vaar
saa hjertefrisk ombinde:
Skaal for vor Ven da, som idag,
skjønt Aaret snart slaar sidste Slag,
sit Nytaar feirer her i Lag,
som vi med Fryd skal minde!

„En glad Guts“ Bekjendelser den 18. December 1860.

Af Onkel.¹

Sig, har Du vær't i en Prestegaard,
jo jeg takker,
hvor Mand og Kone for Stellet staa
mild og vakker?
saa ved Du og, hvordan til det gaar
ud paa Manger,
at den Forpleining, som der Du faar,
første Rang er.

Der bor han Kobro med Hustru sin,
Du kan tro, Du!
de er saa hyggelig, væn' og fin
disse To, Du!
hos dem var godt, saa det i mig sang,
og saa sa jeg,
jeg kommer gjerne her mangan Gang
vil de ha mig.

¹ Forfattet av sorenskriver i Nordhordland Ole Bøgh (f. 1810, † 1872), men han la oftest ordene i „onkel“s mund. „Onkel“ var en teologisk kandidat D., som var huslærer hos en landhandler og tillike sekretær hos Bøgh paa hans forretningsreiser; denne onkel var en godmodig mand, som fandt sig i at være skiven for alle Bøghs vittigheder, og man hadde altid megen moro med ham.

Og saa en Børneflokk, heisa — hop!
hvilken Rede!
der kjørte gjennem min Sjæl og Krop
slig en Glæde;
og naar jeg Alle tilsammen slaar,
hvilket Billed
af Fred og Lykke i Hjem da staar
for mig stillet!

Og derfor, Venner! et bredfuldt Maal
I ei nægte,
thi jeg vil bringe en Hjerteskaal
af de ægte
for Ham og Hende, som tit os her
gjæstfri fanger,
for hele Kredsen, læll os saa kjær
her paa Manger!

„Kennst du das Land“ eller Glæde over Nordhordland.

Af Onkels Dagbog, holden paa en Naturforsker-Reise over Kværnefjorden, foretagen i Selskab med Litterat Brudvig. Udgivet 18. December 1860.

Jeg er en Mand, som har saa vidt omvandret,
skjønt Mange mer bereist ret kaldes kan,
men ei min Mening har jeg dog forandret:
det første Sted paa Jord er Nordhordland!

Sku rundt omkring Dig, hvor Du vil i Verden,
der er kun Kiv og Vrøvl, ja Mord og Brand,
ak sukke maa jeg over slig en Færden,
nei Andet er det her i Nordhordland!

Napoleon den Tredie! — man raaber,
han er saa fin og saa forfaren Mand;
nei I med mig er enig, vist jeg haaber,
langt større Mænd er her i Nordhordland!

Italiens Frihed — ja for den jeg sværmer,
og vist Cavour er brav, en Hædersmand,
men naar jeg siger, — Ingen jeg fornærmer,
Cavour'er større for Dig Nordhordland!

Og Garibaldi — vist et Navn han høit vandt,
som Kriger brav han vistnok nævnes kan,
men Lindaas har mig seet selv som Lieutenant,
slig Sage eier Du kun, Nordhordland!

Lad England sig af sine Stormænd prise,
Amerika sig noksom bryste kan,
lad Russen alle sine Næver vise,
jeg sætter mod dem alle Nordhordland!

Er London og Paris med mer' som Dværgen
mod Manger, Lindaas ei? nægt, om Du kan —
mod Alverstrøm, mod Stenstø, Lille-Bergen,
mod Holme, Brudeknap i Nordhordland?

O reis omkring fra Ende og til Ende:
hver Kvinde sød og gjæv er hver en Mand;
og hvor i Verden mener man at kjende
en Mand som Brudvig i vort Nordhordland!

Historien her varigt Stof sig samler,
hvert Blad er værdigt gyldensiret Rand,
selv „Kongespeilet“ og „Menoza“ ramler
for Storheden her i vort Nordhordland!

Som Stormagt vist vi burde have Rangen,
skjønt vi Europa sætter ei i Brand,
jeg selv har været Vægter udi Tangen,
slig Vægter kun opviser Nordhordland!

Her er saa smukt, hvor Fjordene sig slynger,
her er saa stolt, hvor Havet bryde kan,
saa smukt i Dal, saa stolt, hvor Fjeldet gynger
sin Skovtop friskt henover Nordhordland!

Her for det store, skønne kun vi gløde,
og her man ved at skatte „Livets Vand,“
strax nys i Nidaros en „Lysholm“ døde,
fik Flasken Sørgeflor i Nordhordland!

Her er saa venligt, Fred, gemytlig Hygge,
Du, hvor Du kommer, strax den finde kan,
thi Gjæstfrihed paa Klippen fast lod bygge
og ei paa Sand i gamle Nordhordland!

Lad Verden derfor vidt og bredt kun prale,
en Ven og Digter kun jeg svare kan:
„Kennst Du das Land!“ saa Göthe monne tale,
jeg svarer: „Ja, mit kjære Nordhordland!“

Ved hr. Sognepræst Isach Kobre's og fru Ervine Kobre's Sølvbryllupsfest den 11te august 1862.

Mel.: For Norge, Kjæmpers Fødeland, etc.

Hvad er vel Lykken her paa Jord?
Det er den store Gaade,
Det er det mystisk dunkle Ord,
Som Viismand knapt kan raade.
Vi søge Alle Lykkens Smil,
Fortuna beiler Alle til;
Men lunefuldt er Lykkens Spil,
Som Stormands Gunst og Naade.

Hvad er vel Lykken her paa Jord?
Spørg disse Ædle Tvende!
Til hvem vi nu ved dette Bord
Vor Hyldest vil henvende. —
„At dele Sorg og dele Lyst,
„At hvile trygt ved trofast Bryst,
„Mens Hjertet slog af Ungdomslyst,“ —
See! det var d e r e s Lykke.

Og da nu Aar svandt hen i Fred,
Vel Kindens Rose blegned';
Dog Ungdomslykkens Blomsterbed
Saa trygt de havde hegnet.
Og, fra den Lykkehøve saa
De mangen herlig Blomst fremstaa;
Mens Fryd i deres Blikke laa,
De sagde: „Det er Lykke!“

Og nu idag! Hvad Hædersdag
Er ei for dem oprunden?
Med ungdomsfriske Hjerters Slag
Sølvkrandsen har de vunden.
Med Tak til Gud da tænke de
Paa svundne Dages Fryd og Vee;
Paa Vennekredsen glad de see
Og sige: „Pris vor Lykke!“

Ja, vi der Lykke prise vil,
Vi høit derom vil sjunge!
„Gid Høsten, som nu stunder til,
Maa bringe Skatte tunge
Af Barnehjerters Kjærlighed,
Af huslig Fryd og himmelsk Fred.“
Seent Vandringsstaven læg da ned
Og sand: „At det var Lykke!“

Sang for Minderne ved Distriktslæge Thomas Colletts og Fru Sine Colletts Sølvbryllupsfest paa Lilleby den 19. september 1889.

Mel.: „Naar Pisken den knalder.“ (Wæisse)

I livet os binder
en række af minder,
der stanser paa veien vor higende trang.
Naar langt vi os fjerner,
de vinker som stjerner
∴ og hvisker, kan du huske „det var dog en gang.“ ∴

Jeg aldrig kan glemme
hin morgen derhjemme,
da færdig han stod for at drage mot nord –
vi gik der saa stille,
thi skjule vi vilde
∴ de varme milde taarer ved afskedens ord. ∴

Et trekløver var vi,
alt sammen jo bar vi,
og mer' end for andre var skilsmisken svar;
saa kjæk dog han stod der
og hvisked til moder,
∴ at striden nu var sluttet og fremtiden klar. ∴

Med ungdom og „helsen“
i ulveskindspelsen
til Nordland paa fiske hin morgen han for.
Vi sad der tilbage,
men kunde ei klage,
.: thi veien var jo banet, og lykken var stor. .:.

Men skal vi ei mindes,
at troskab dog findes
deroppe paa været bak finnernes tjeld?
Da snestormen vælded'
sit kav over fjeldet,
.: for doktoren og finnen sig vild paa et fjeld. .:.

Dog øinene vipped,
og skierne glipped,
en søvnighed greb ham – og døden er nær;
men blaaræven vakte
med snusen ham sagte,
.: og op forfrisket sprang han, thi redning er der. .:.

Jo, finnen forstod ham,
og blot han forlod ham
for vei selv at finde og hjælpen at faa;
da nordlyset flimred',
og stjernerne glimred',
.: da hørte han hans hujen, og fjernt han ham saa. .:.

Til Strilelandet drog han,
og roret det tog han
og heisede seilet med fynd og med klem.
Dog red han paa hvælvet
en martsdag og skjælved
.: med ulykskammerater e e n tanke med dem .:.

Men skal vi ei mindes,
at modet og findes
derude blandt kvinder paa yderste skjær?
Thi Ingebjørg hed hun,
fra Dragøen gled hun
.: og bordede saa vraget og reddede hver. .:.

En eventyrverden
var doktorens færden,
en tumlen mod bølger, mod storm og mod strøm.
Men hjemmet det lille
bag pynten laa stille,
.: og freden der og hvilen – hans kjæreste drøm. .:.

Der vaaged „die eine,
die reine, die feine“,
naar uveiret rased', og stormen tog fat — —
Men nu er de rundne
de dage og svundne,
∴ og derfor lyder skaalen for mindernes skat. ∴:

Johanne Vogt

Slægtens Sang til Diamantbrudeparret Kobro, Onsdag den 11. August 1897.

Mel.: Ja, vi elsker dette Landet.

Fader, Moder, Bedstefædre
Hør nu paa vor Sang,
Samlet er vi for at hædre
Jer for tredje Gang!
Sølvbryllup i to og seksti
Hos vor Far og Mor, —
Dengang var vi ti med Vext i
Fremtidstanke stor!

Manger, deiligst Fædrehjemmet,
Hist ved Havets Blaa,
Hvor vi samled's Børn med Fremmed
Og alt godt kun saa!
Der I Sandheds-Veien vised'
Veien stenet, trang,
Derfor blir I ogsaa priset
Nu af Slægten lang.

Og vi spredtes rundt i Verden,
Gaves Kundskab ind, —
I os ledet paa vor Færden,
Dannet Sjæl og Sind.
Sorger, Glæder, store, mange
Skaffet vi Jer tidt
Men I maatte større fange,
Med Jer har vi lidt.

Trines Bortgang, — første Sorgen,
O — hvor tung den var!
Saa Mikael's — i Livets Morgen
Stille I den bar.
Ja hvad Du, vor Far, har kjæmpet,
Og Du, Mor, har grædt,
Har den Herre stille lempet, —
Naadig til Jer set.

Da vi saa kom hver i Virke,
Og vi førtes hen
Tre til Arbeid' for Guds Kirke,
To — Forretningsmænd,
— Og vor Søster — Doktorinde
Dannet eget Bo, —
Nye Tider saa I rinde
Fra Jer stille Ro.

Slægten mange Grene sendte
Fra sit Stammetræ,
Kraftig opad Stammen vendte,
Stod i Ly og Læ,
— Kobronavnet før kun baaret
Af vor Far og Mor,
Blev nu ridset ind og skaaret
I en Tavle stor.

Slægten samled's ofte om Jer
I det kjære Hjem,
Børn og Børnebørn, som kom der
Førte Tiden frem,
Indtil saa i syv og otti, —
— Guldets dyre Aar, —
Efterslægten syv og tretti
I en Phalanx staar.

Da Du midt i Fremtidsskaren
Kraftig, rank som faa
Hylidet blev som Stammefa'ren
Og tilbage saa
Paa en Fortid lang og fager
Og saa minderig, —
Skued' I en frugtbar Ager
Fremtidsløfterig.

Ti Aar ere rundne siden, —
Skjønne Fredens Aar, —
Mærket er vi jo af Tiden
Otte, som her staar.
Men den store Efterslægten,
Som nu træder frem,
Holder vistnok Maal og Vægten
— Stemplet fra Jert Hjem.

Ja I kjæmpet har og strævet,
Til I Prisen vandt: —
Sølverkrandsen nu indvævet
Guld med Diamant
Den skal straale skjønt og sprede
Glands fra Far og Mor —
Til den Efterslægt, som træde
Skulle i Jert Spor.

Ja vi vil Jer derfor hædre
Nu for tredje Gang —
Fader, Moder, Oldefædre!
Det er Hjertets Trang.
Varmest Tak for alt I tage —
Tak i Kjærlighed!
Herren for Jer alt vil lage —
— Himmelsk Herlighed!

C.

(o: Thomas Collett).

NAVNEREGISTER

(Kobro er ikke tat med i registeret.)

- Aarøe, Maren Andrea 37
Abel, Frederik Chr. T. 25
– Karen Sybilla 25
– Margrethe C. 25
Ammundrud, Elise 45
Andersen, Dorthe M. 15
– Ingeborg G. 61
– Niels 46
– Sørfest 60, 61
– Sølvi H. 61
Arnesen, Kristine S. 46, 57
– Mauritz C. 46
Arntzen, Hans de Place 48
– Jenny 48, 58
Arnung, Astrid 46, 58
– Carl M. 58
– Dagne 58
– Julie M. 58
– Niils Andr. 46, 58
Bacon, Elizabeth 33, 50
– Ellen 33
– Thomas 33
Balchen, Percy Fritz 38
Berentsen, Ervine Henr. 23
– Sivert Zak. 23
Bjørnstad, Marie A. 37
Blackstad, Aage S. 48, 58
– Ervine 48, 58
– Finn 58
– Johan 48
– Leif 58
– Sigrun 58
– Trygve 58
Bleger, Thora 38
Buchhof, Anne S. 13
Bugge, Carl Joh. 58
– Eyvind 58
– Sigrun 58
Bødtker, Henning A. 15
– Dorothea 15
Christie, Aadel 13
Christoffersen, Line C. 58
Colberg, Sidonie 23
Collett, Alfhild 49, 59
– Ervine 48, 58
– Fredrik 58
– Ingrid 58
– Isak K. 47, 58
– Jonas M. 46, 59
– Julie E. 59
– Kaare 59
– Lilla 59
– Louise 58
– Martine C. 26
– Ragnhild 59
– Rolf 58
– Sine 26, 46
– Thomas 26, 46, 58
– Tom John 26, 48, 59
– Trine 48, 59
Daa, Ludvig Kristensen 16
Daae, Anne Nicoline 16
– Edvardine M. 13
– Helene Margrethe 16
– Iver Munthe 13, 15, 16
– Ludvig 15
– Pernille Marie 13, 15, 16
Dreyer, Andreas V. 37
– Elise R. 37
– Helmine M. 37
Døvre, Alfhild 49, 59
– Oluf 49
Eide, Erling K. 36
– Helga Johanne 36
Eide, Ingeborg T. 36
Eitzen, Andreas 54, 60
– Kate M. 60
– Margrethe 60
Ellerhusen, Betty 38
Essendrop, Andrea Ervine H.
18
– Carl P. P. 32
– Julie 32, 48
– Karen 32
– Marthe Marie 18
– Peter 18
– Petrine Susanne 19
Fabritius, Karen 32
Fasmer, Cathrine L. 12
– Elisabeth 12
– Peder P. 12
Fasting, Claus 12
– Elisabeth 9
– Lyder 9
– Margrethe 9
Follestad, Daniel 43, 57
– Ivar 43, 57
– Karen S. 57
Forbech, Jens Gr. 10
– Pernille 10
Fritzner, Aadel 13
– Edvardine M. 13
– Helene M. 16
– Johan 13
Færø, Louise B. 35
Gran, Anna 38
Greve, Johan 9
Grøner, Hervora 40, 56
– Jørgen Chr. 40
Hadeler, Helene Sophie 24
Hamilton, Caroline A. 46

- Hanvold, Gudrun M. 55
 – Ingrid 55
 – Kirsten E. 37, 55
 – Sigrid O. 55
 – Synnøve J. 55
 – Torvald O. 37, 55
 Hansen, Christiane 23
 – Elise R. 37
 – Johanne 42
 Helberg, Nicolaya H. 38
 Helle, Marie K. 35
 Hellevik, Ingeborg T. 36
 Henriksen, Ludvig 53
 Hess, Andrea Joh. 53
 – Anne Marie 36
 – Birgitte 59
 – Einar Joh. 52
 – Georg Balsch 36, 53, 54, 60
 – Gill 60
 – Hans Christian 16, 23, 35, 52, 53, 54
 – Hansine K. 35
 – Henriette 54, 60, 61
 – Ingeborg 36, 53, 59, 60
 – Ingemann 60
 – Isak Kobro 36
 – Jan Johan 53, 59, 60
 – Johanna M. 60
 – Jørgine 59
 – Kristian 53
 – Kristine 16, 35
 – Leonhard 35, 52, 59
 – Leonora 53
 – Louise B. 35, 52
 – Lucilie 59
 – Marie K. 35
 – Marie M. 36
 – Nicolai 53, 59
 – Norman 60
 – Ole A. 60
 – Pernille M. 23, 35
 – Peter M. 52
 – Petra M. 54
 – Thomas Kobro 23, 53
 – Østen J. 52, 59
 Hildal, Marie 53, 59
 Hjort, Abel Cathr. 8
 Hoch, Johan Fr. 40
 – Julie 40
 Holby, Anne N. 16
 Holmsen, Alfhild 58
 – Theodor W. 58
 Holte, Hildur 58
 Hvalstad, Johs. A. 37
 – Margit 37
 – Marie A. 37
 Hvoslef, Barbra 39
 Høeg, Alvilde 38
 – Anna G. 38, 55
 – Anne M. 23
 – Baltazar 16
 – Birgitte M. 16
 – Carl Fritz 23, 37, 54
 – Christian 23, 38, 61
 – Christian H. 37
 – Christian R. 16, 23
 – Christian T. 61
 – Christiane 23, 37
 – Dagny 38, 61
 – Edith 55
 – Else 55
 – Emil Chr. 37
 – Ervine H. 23
 – Fredrik M. 38
 – Fredrikke M. 23
 – Hans Chr. 55
 – Harald Fr. 61
 – Helmine M. 37
 – Johan Albert 37
 – Kirsten 16, 23, 37
 – Knut 55
 – Magdalene E. 23
 – Maren A. 37, 54
 – Margit 37
 – Marthe Serene 16
 – Otto 38
 – Ottonie 38, 61
 – Rolf 55
 – Ruth 55
 – Sidonie 23, 37, 38
 – Signe F. 54
 Høeg, Sigvard Tom 38, 55
 – Thomas S. 23, 37, 38
 – Thora H. 38, 55
 – Tom R. C. 54
 – Tonny H. 55
 – Victor 38, 55, 61
 Ipsen, Valborg 53, 60
 Iversen, Agnes M. 54
 – Anne M. 23, 36
 – Augusta 37
 – Dagmar 54
 – Frances M. 54, 61
 – Fredrik 36, 54
 – Fredrikke M. 23
 – Helga J. 36, 54
 – Ingeborg M. 54
 – Iver R. 23, 36
 – Kirsten 37, 60
 – Mary A. 36, 54, 60
 – Mathilde 37
 – Michael 36, 54
 – Victor 54, 60
 – Wilhelm 37
 Jensen, Peter Ø. 19
 – Petrine S. 19
 Jeremiassen, Julie M. 46
 Jervell, Josefa 39, 54
 – Joseph 39
 – Susanna 39
 Jess, Signe 54, 60
 Johannsen, Anders J. 51
 – Beatrice 51, 59
 – Joseph 51, 59
 – Mildred G. 59
 Johansson, Agnes 53, 60
 Kallstad, Ida M. 44
 Kaurin, Aslaug 57
 – Christian 43, 57
 – Fredrik Wilh. 43, 57
 – Margrethe 43, 57
 – Ovidia 43
 – Solveig 57
 Keyser, Ovidia 43
 Kind, Anna M. 10

- Klaveness, Barbra H. 39
 – Sofie 39, 56
 – Thorvald 39
 Knudsen, Aslaug 41, 56
 – Christopher 50
 – Else M. 60
 – Emilie 50, 59
 – Erna 60
 – Georg 35, 53, 60
 – Karen Elise 41
 – Kristian 53, 60
 – Kristine 35, 53, 60
 – Margit 53, 60
 – Oluf 41
 – Petro Marius 53, 60
 Kolderup, Julie M. 40
 Korneliussen, Carl A. 60
 – Hansine 60
 – Karl 53, 60
 Krog, Thea S. 51
 von Krogh, Jens S. 48

 de Lange, Anne 13
 – Cornelius 13
 – Grete 13
 – Jan 13
 – Mathias 13
 Langeland, Magda 52, 59
 Layzell, Ellen 33
 Lehne, Inger 50
 Lem, Marie L. 8
 Lied, Susanna 39
 Lillienkiold 8
 Lohne, Ida K. 50
 L'Orsa, Reidar 37
 Luiden, Grete 13
 Lund, Christiane M. 41
 Lundh, Louise 48

 Maartmann, Davida 15
 Madsen, Alfred 53, 60
 – Kristine M. 60
 Michelsen, Marthe S. 16
 Moe, Arfhild 49
 – Otto 49
 Myklebust, Jakob 54, 61

 Myklebust, Mary A. 61

 Olsen, Anna 53
 – Ingeborg 36
 – Olaf 53
 – Orlaug 53, 60
 – Trond 53

 Pedersen, Augusta 37
 – John 53
 Petersen, Hervora 40
 Philip, Jacob 9
 Pihl, Dorothea 15
 – Hans 15

 von Recken, Elisabeth 9
 Reimers 10
 Reutzer 15
 Romie, Georg Wilh. 44, 57
 – Ida M. 57
 – Johan B. 44
 – Karen S. 57
 – Magdalene 44, 57
 – Ragnhild G. 57
 Rosendahl, Carl M. 57
 – Dagny 44, 57
 – Einar 57
 – Ervine 42, 56
 – Evy M. 57
 – Fridtjof 42, 56
 – Gunnar 42, 56
 – Johanne 57
 – Karen S. 57
 – Peter Carl 44, 57
 Rude, Fredrikke A. 41, 56
 – Gerhard Chr. 41
 de Rytter, Cathrine L. 12

 Salamonsen, Hans Chr. 53
 – Hansine Kr. 35, 53
 – Isak Kobro 53
 – Olav M. 53
 – Pernille M. 53, 60
 – Rasmine 53
 – Rasmus 35, 53
 – Sofie 53

 Schare, Anna M. 34
 – Chr. Fr. 34
 – Lydia 34, 52
 Schjelderup, Margarethe C.
 25
 Selander 37
 Skavlan 48
 Smidt 16
 Sommer 10
 Standal, Berith 43
 Stoltenberg, Ingeborg 10
 Strand, Anna M. 34
 Søeborg, Marthe M. 18

 Tistel, Andreas 54
 Trumpy 15
 Tønder, Kirsten 10

 von Ullenstein 9, 10
 Unsrud, Amalie 49

 Valentinsen, Helene 15
 Værø, Anne Marie 36, 54
 – Bernt O. 54
 – Christian H. 54
 – Nicolai B. 36, 54
 – Petrine 54

 Weien, Johan 45
 – Karen 45, 57
 Welle, Anders 59
 – Ansgar 59
 – Cecilia 59
 – Elisabeth 59
 – Inger 50, 59
 – Ivar 50, 59
 – Johannes 50
 – Karen 59
 – Kate 50, 59
 – Ragna 59
 Wiles, Mary Ann 36
 Williams, Lewis 54

 Ziesler, Bolette 24, 38
 – Helene S. 24
 – Johan Fr. 24